dl. Cb.

The rare First Edition

Gregory - Sonneck p. 62

[1509] R.B. 380 Ou

Music
Vault
MT860
.A2
C73
1513

Cantorinus
R.B. 533.575

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

http://archive.org/details/compendiumusices00vene

Compendiũ muſices

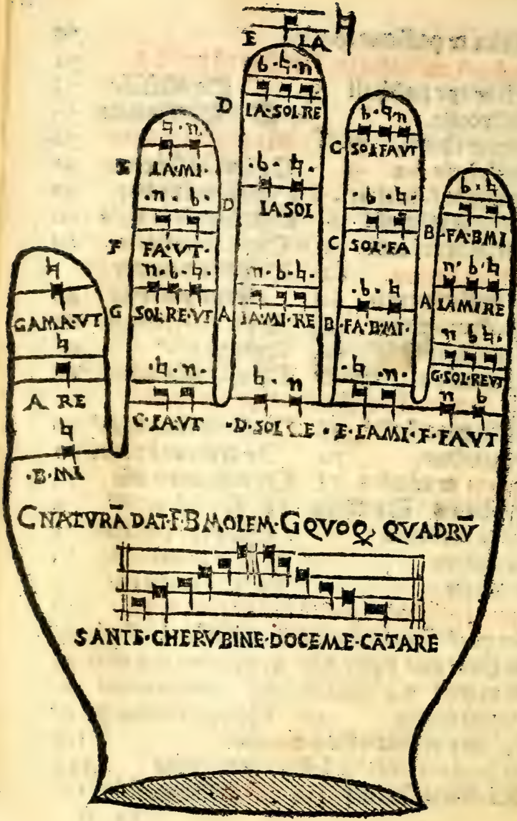
confectũ ad faciliorẽ inſtructionẽ can/
tum choralẽ diſcentiũ: necnõ ad intro/
ductionẽ huius libelli: qui Cãtorinus
intitulatur: omnibus diuino cultui de/
ditis putilis ⁊ neceſſarius: vt in tabula
hic immediate ſequẽti latius apparet.

¶ Tabula contentoꝝ in hoc cantorino: ſiue romani cantus compendiolo.

Tractatus muſices. Carta ſcda.
Inchoatio omnium horarum Carta 17
Tonus oium Glorieꝝ patri ꝑ itroitu miſſaꝝ C.18
Gloria in excelſis deo. C.20.
Credo in vnum deum. C.20.
Ite miſſa eſt ſm oēs differētias ſuas 20.
Benedicamꝰ dño ſm oēs variatiōes 22.
Te deum laudamꝰ in tono feſtiuo 23.
Toni octo regulares 25.
Toni quattuor irregulares 27.
Modus feſtiuus intonandi Magnificat 27.
Modus intonādi pſalmos feriales 27.
Modus ferialis itonādi Magnificat 27.
Tonus Capituli horarum 29.
Tonus feſtiuus orationis 29.
Tonus ferialis orationis 30.
Tonus ferialis epl'aꝝ ⁊ euāgelioꝝ ordis mioꝝ 30.
Tonus epl'aꝝ ⁊ euāgelioꝝ modernꝰ 31.
Lectio Completorij.i.Frēs: ſobrij eſtote 34
Tonꝰ ſiue cantꝰ lectionū clericoꝝ omnium 35
Tonꝰ lectionū ⁊ benedictionū matutini 40
Toni octo Glorie pri ꝑ rñſorijs matutini 43
Capitulū prime.i.Regi ſeculoꝝ 43
¶ Reſponſoria breuia per omnes horas diei. 44
R.br. de aduentu domini. 44
De vigilia natiuitat' dñi. De natiuitate dñi 46
De epiphania domini. 46
De dñicis qñ ſit de tpe 47 De q̄dragesima 49

Dominica de paſſione domini 50
¶ Verſiculi matutinales i triduo añ paſ[illegible] 51
Verſicli de tpe paſchali 53. De aſceſiõe 53
De penthecoſte. 54 ¶ De trinitate 55
De corpore chriſti. 56 Feria breuis p ferias 56
De ↄcept. vgis ma. 56 De inuẽtiõe ſcẽ cruc 57
De apparitõe. ſ. michael. 58 De ſcõ ioãne bap. 59
De trãſfiguratõe dñi 59 De aſſũptõe b vgis 60
De exaltatõe ſcẽ cruc 61 De ſcõ michaele 60
¶ De cõi aplor. 62 De aplis 7 martyris tpe paſchali 63
De cõi vni⁹ martyris 64
De cõi plĩ mor mar. 65 De cõfeſſ. pontifi. 65
De ↄfeſſo. ſimplicib⁹ 66 De virginib⁹ 66
De dedicatiõe eccl'iar 67 De Completorio. 68
¶ Reſponſoria breuia tempore paſchali.
De ↄfeſſo. pontificib⁹ 68 De ↄfeſſ. ſimplicib⁹ 69
De virginibus. 70 De dedicatiõe ecc. 71
¶ Hymni de aduẽtu. 72 De natiuitate dñi 73
De epiphania De dñica 73 De q̃drageſi⁹ 74
De dñica paſſionis 74 De tpe paſchali 75
De aſcenſione 75 De penthecoſte 75
De trinitate 76 De corpe xpi 76
¶ Hymni ſcõr oĩs ĩ ordĩe ſuo ſicut ſunt in kal. 77
Verſus pceſſiõis oliuar 86 Lamẽtatões hieremie 88
Oratio hieremie pphe 90 Paſſio ſm mattheũ 92
Scdm marcũ 94 Scdm lucã Scdm ioanẽ 95
Ecce lignũ crucis 96 Veſpere mortuor 97
Inuitat. añe ac feria officiũ mortuor 101
Te deũ laudam⁹: cãt⁹ p feſtis ſimplicibus 116
Añ Scã maria ſuccurr 118 Añ Sb tuũ pſidiũ 119

E LA
D LA·SOL·RE
C SOL·FA·VT
E LA·MI·
D LA·SOL
C SOL·FA
B FA·B·MI
F FA·VT·
A LA·MI·RE
GAMA·VT
G SOL·RE·VT
A LA·MI·RE
B FA·B·MI·
G·SOL·RE·VT
A RE
C·FA·VT
·D·SOL·RE
·E·LA·MI·F·FA·VT
·B·MI
C NATVRĀ DAT·F·B MOLEM·G QVOQ QVADRV̄
SANTE·CHERVBINE·DOCEME·CĀTARE

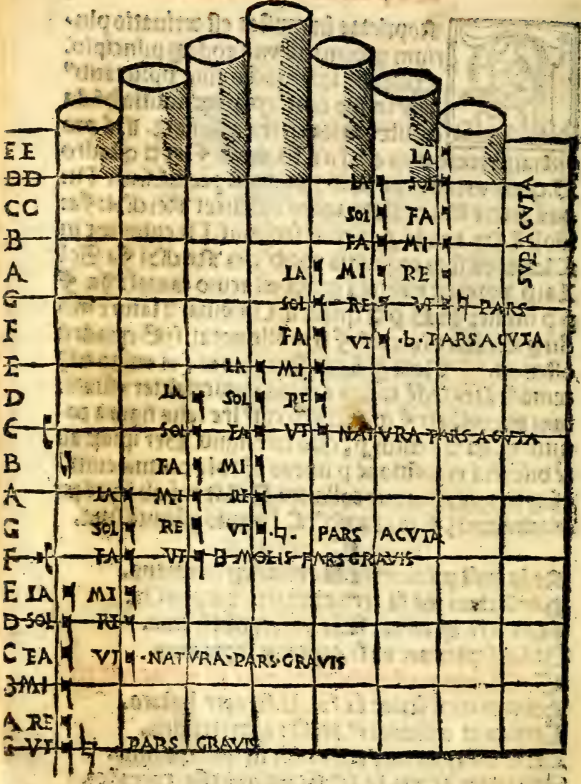
Proprietas in muſica eſt deriuatio plurium vocum: ab vno eodēq; principio. Exiſtētib⁹ igit̄ modis ſiue ꝓprietatib⁹ trib⁹ totius cant⁹: ꝑ ipſaꝝ notitia hn̄da cuilibet vnica eſt lr̄a aſſignata. Nā proprietati nature data eſt lr̄a C: b molli F: et ♮ quadro G. qbus vocum principiū ꝓprietatū ꝯcedit. ſ. vox Ut: quā cetere ſibi ordiate voces videlicet Re: Mi: Fa: Sol: La: ꝑ eandē ꝓprietatē ſequunt̄. Ut enim vox in C locata cū ſuis ordinatis vocib⁹: ſcꝫ Re Mi Fa Sol La: ꝑ ꝓprietatē nature i graui vel acuto cantat̄: In F ꝑ b molle: In G. ꝑ ♮ quadrū. Un̄ v̄ſus: Nature modū ꝑ C. cātare ſolem⁹. F b molle notat: ſꝫ G quadrū oſtendit. ¶ Nota q̄ ſigna ſiue claues (vt vulgo di) demōſtrātes ſedē totius cantus vniuerſaliter vſitate: ſunt due: viꝫ F graue: loco cui⁹ lr̄e talis figura ponitur. Et ♮ acutū: ꝑ quo tale ſignū. Per ipſaꝝ autē diſcretā repoſitionē ꝑ lineas pōt oīs cantus cuiuſcūq; ſit toni rōnabilr̄ collocari. Diſtāt enī ab inicē per diapente: naꝫ F in grauib⁹: C i acutis ꝯſtituta ſunt.

¶ Uerſus

Re. la. vult primus: re. fa. retinetq; ſecundus.
Per ſextam mi. fa. terno: quarto dato mi. la.
Fa. fa. fert quintus: fa. la. prebet tibi ſextus.
Ut. ſol. ſeptenus: vt. fa. captatq; ſupremus.

¶ De intonatiōe pſalmoꝝ dant̄ hi verſus: videlꝫ

Primus cum ſexto: fa. ſol. la. ſemper habeto.
Tertius et octauus: vt. re. fa: atq; ſecūdus.
La. ſol. la. quartus: vt. mi. ſol. ſit tibi quintus.
Septimus fa. mi. fa. ſol: ſic omnes eſſe recordor.

EE
DD
CC
B
A
G
F
E
D
C
B
A
G
F
E LA MI
D SOL RE
C FA VT NATVRA PARS GRAVIS
B MI
A RE
G VT PARS GRAVIS
LA
LA SOL
SOL FA
FA MI
LA MI RE
SOL RE VT PARS
FA VT b TARS ACVTA
LA MI
LA SOL RE
SOL FA VT NATVRA PARS ACVTA
FA MI
LA MI RE
SOL RE VT PARS ACVTA
FA VT B MOLIS PARS GRAVIS
SVP ACVTA

Uiſquis ad canẽdi ſciaꝫ eru diẽdꝰ accedis: diſ poſitionẽ: vim: ⁊ ordinẽ lr̃aꝝ (per quas oĩs cantꝰ habꝫ diſcretionẽ) cordi memoriter ĩprimas: videlicꝫ ꝙ ponunt ⁊ ſunt in in ordine manꝰ ſeu palme viginti litteræ: que diuiduntur in ſubgrauibꝰ: grauibꝰ: acutis: ⁊ ſupacutis. At vͦo ipſe lr̃e in ordine manꝰ nõ ſũt niſi ſeptẽ: voce ⁊ forma differẽtes .ſ. A. B. C. D. E. F. G. Subgrauis vna eſt dũtaxat lr̃a greca diuꝫ prima in ꝑncipio pollicis manꝰ ſiniſtre a latinis philoſophis addita: quã qdam eoꝝ vocabulo γ. Gamma dicũt. Nos vͦo latini G. appellamus: in qua noſtre muſice omnis ſumit ordo principiũ. et ipſius Gãma noſtra manus ornata: initio ſe a grecis profitetur exordium ſumpſiſſe. Graues littere ſunt ſeptem: ſcilicet A. B. C. D. E. F. G. Et graues dicuntur: quia in inferiori loco primitus ſunt formate: hoc eſt in voce pectoris. Habentqꝫ principium in prima iunctura pollicis: ⁊ finez in ſecunda iunctura auricularis. Acute ſimiliter ſunt ſeptem: ſcilicet A. B. C. D. E. F. G. que nõ ſunt a primis grauibus nomine differentes: ſed forma dumtaxat. Ideoqꝫ acute dicuntur: eo ꝙ acutum reddant ſonum reſpectu grauium predictaruꝫ. Formantur enim in ſuperiori loco: id eſt in voce gutturis. Et habent principium in tertia iunctura auricularis: finez vͦo in ſecunda iunctura indicis. Superacute ſunt qnqꝫ .ſ. AA. BB. CC. DD. EE. et iõ ſupacute dicũ

tur eo ꝙ ſup ꝑdictas acutas acutiorē reddāt ſonū. Et rō eſt: qꝛ formant in ſupiori loco. ſ. i voce capitis: ⁊ hn̄t ꝑncipiū i ſecūda iūctura medij: finē vo in tertia iunctura eiuſdem a tergo: vt manū intuenti patet.

Vt aūt ordo lrāꝝ naturalr poſitaꝝ ibi breuiꝰ pateat: et q̄ in ſpacio: q̄ vel lr̄e ſint in linea cognoſcas: inferius ꝑpende diſpoſitas Gamma in linea A. in ſpacio B. in linea C. i ſpacio D. in linea E. in ſpacio F. in linea G. in ſpacio A in linea B. in ſpacio C. in linea D. in ſpacio: E. in linea F. in ſpacio G. in linea AA. in ſpacio BB. in linea CC. in ſpacio DD. in linea EE. in ſpacio. Vide qꝛ lr̄e que in grauibꝰ in linea notant: in acutis in ſpacio demonſtrantur: ⁊ que in acutis in ſpacio ſunt notate: in ſuperacutis in linea ſunt ſcripte.

Preterea ſciendū eſt ꝙ b. rotundū in diſpoſitione litterarū nō debet ꝓprie lineā aut ſpaciū occupare nec locū naturaliter habere: qꝛ nō eſt de computo ſeptē litterarū muſicaliū: ſi enim eſſet aliq̄ de ſeptē per duplarē ꝯſonantiā alicui grauiū vel ſupacutarū reſponderet. Grauibꝰ qppe ꝑ duplarē reſpondere nō poteſt conſonantiā: qꝛ minus eſſet ſemitoniū. Supacutis vo per diapaſon nequaq̄ꝫ conſonat: qꝛ ſemitoniū ſupabundat. Vocat eni apud grecos b rotundū ſiue menon: hoc eſt accidens vel accidentale: quod eni eſt accidētale nō eſt ꝓpriuꝫ: ⁊ qđ non eſt ꝓpriū nō eſt naturale. Inuentū eſt aūt b rotūdum ad temperandū tritonū: qui ſup ſcilicet naturaliter inuenit: vbi enim cantus aſperior ſonat b rotun

dū loco. ♮.quadri:ad temperandā tritoni duritiā fur
tim interponit. Sed vbi cantus ad ſuā naturā recur-
rerit/ſtatim debet auferri. Igit qꝛ b rotundū eſt acci/
dens vel accidentale:ꝛ accidens poteſt adeſſe vel abeſ
ſe ſine corruptione ſubiecti:vbi neceſſariū fuerit ap/
ponat. ¶ Nec id te lateat ꝙ p̄dictis ſeptē lr̄is voce ꝛ
forma differentibꝰ aſſociate ſunt notule ſeu voces ſex:
ſ.vt:re:mi:fa:ſol:la:que ex duabꝰ primis ꝓprietatibꝰ
ſ. ♮.quadri:ꝛ nature qnquies repetite ponunt:ꝛ ex ter
tia.ſ.b.rotundi proprietate bis interponi noſcuntur.
¶ Sunt ergo note oēs in manu numero q̄draginta
due numerate:videlicet a Gāma ad. Ee.vltimū vi/
ginti ſedibꝰ collocate. ¶ Et nota ꝙ ſyllaba:vt:ſemꝑ ē
caput ꝛ principiū aliarū ſibi ſuccedentiū ſyllabaꝝ.ſ.
re.mi.fa.ſol.la. Harū enim omniū ſex ſyllabarū ag-
gregatio dr̄ in cantu deductio : qꝛ deducit modulan-
tium voces ex grauitate in acumen : ꝛ ex acumine in
grauitatē. ¶ Et quia illa nota ſiue ſyllaba:vt:ſepties
in manu reperit : ideo dicimus ꝙ ſeptē ſunt dedu/
ctiones manus ſeu palme:vn̄ prima deductio habet
principiū in G ſubgraui:ꝛ finē in F.graui: ꝛ cantat
per ♮.quadrū graue. ¶ Secūda habet principiuꝫ in
G.graui:ꝛ finē in A.acuto:ꝛ cantat per naturā grauē
¶ Tertia habet principiū in F.graui: fineꝫ vo in D.
acuto:ꝛ cantat per b.molle graue. ¶ Quarta habet
principiū in G.graui:ꝛ finē in F.acuto:ꝛ cantat per
♮.quadrūacutum. ¶ Quinta habet principiū in C.
acuto:finem vo in AA.ſuperacuto:ꝛ cantat per natu
ram acutam. ¶ Sexta habet principium in F.acuto:
ꝛ finē in DD.ſuperacuto:ꝛ cātat per b.molle acutū.

❡ Septima hēt principiū in G.ſupacuto: finē vō in E E.ſupacuto: ⁊ cātaf ꝑ ♮♮.quadrū ſupacutū.

❡ Breuis ⁊ vtilis regula ꝑ fiēdis mutationibus.

MUtatio ē alicui⁹ vocis vl' note vni⁹ ꝓpetatis ī alterā eiuſdē ſoni atq; loci varietate acceptio. Fit nāq; mutatio vel fieri pōt ī qlib; loco vbi due vel tres voces ſiue note noīe ſūt diuiſe: q̄ qdē ſb vna ſola lra icludūf. Itaq; ad mutatōēz faciēdā reqrif ꝙ ibi ſint due voces vniſonū faciētes: ⁊ ꝙ ꝓprietates ꝑ q̄s fit mutatio iūgāf ad iuicē i vna voce. vñ vbi ſola vox eſt: nō pōt fieri mutatio: etiā ſi ſint due voces ⁊ ſi ſint eq̄les in ſono: nō ſit mutatio: vt ſunt iſte due voces de b.fa.♮.mi: q̄ differūt ſono ꝑ ſemitoniū mai⁹: qđ ē inter fa.⁊ mi. ❡ Preterea notare debem⁹ vocū variandaꝝ finē: qꝛ ſi tmiatio fiat in Ut: vel i Re: vel i Mi: tūc aſcēdendo facim⁹ mutationē. Si vō vocū variandaꝝ termiatio fit in Fa: vel in Sol: vel in La: tūc deſcēdēdo mutam⁹. Patet iſta i ſbſcriptis mutationū exēplis: vbi Ut: Re: Mi: ad inuicē variam⁹: qꝛ tūc ſemꝑ aſcendēdo mutamus. Fa: Sol: La: ſemꝑ deſcēdendo variam⁹. vñ v̇ſus: Ut Re Mi ſcādim⁹: ſi variare volem⁹. Sz deſcēdem⁹: ſi Fa Sol La variam⁹. ❡ Itez nota ꝙ nō debet fieri mutatio: niſi neceſſitate cogēte. Uñ duplex eſt neceſſitas. Prima eſt qñ ꝓprietas vna nō ſufficit ad aſcēſum vel deſcēſum cātus: ⁊ tūc opoꝛtet mutationē fieri ꝓprietatis ipſi⁹ in aliā cantui magis deſuientez. Et q̄zdiu ꝑ vnā ꝓprietatē pōt cantari: nō debet fieri alteri⁹ ꝓprietatis mutatio: ſz vitari. Secūda neceſſitas eſt: ꝙ lz vna ꝓprietas ꝑ aſcēſuz vel deſcēſum cantui deſeruiret: tñ de neceſſitate mutatur in

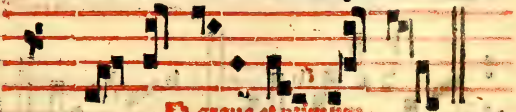
aliaʒ ad cantũ magis armoniacũ faciẽdũ: vt ſepe ſit de b molle in ♮ duro ꝛ ecõuerſo: et tunc totaliter nõ debet vitari mutatio.

Primus mutatiõis locus ♮ q̃dri ꝛ nature.

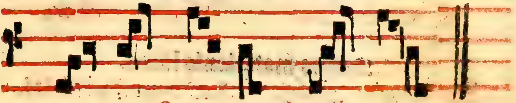
C.graue et primum.

Secundus mutationis locus ♮ quadri ꝛ nature.

D.graue et primum.

Tertius mutatiõis locus ♮ quadri ꝛ nature.

E.graue et primum.

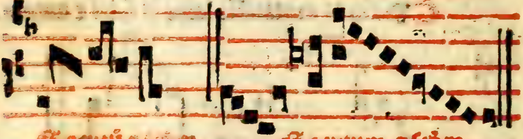
Quartus mutatiõis locus nature et b.mollis.

F.graue et primum.

¶ Quintus mutationis locus.

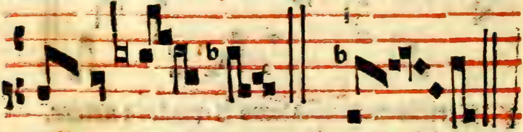
Loc⁹ nature z b molľ. Locus nature z ♮ quadri.

G acutū z scđm. G acutum z scđm.

¶ Quintus mutatõis lo⁹. ¶ Sext⁹ mutatõis locus

Locus b mollis z ♮ quadri. Loc⁹ nature z b molľ.

G acutū z scđm. A acutū z scđm.

¶ Sextus mutationis locus.

Locus nature z ♮ q̃dri. Loc⁹ b molľ z ♮ q̃dri.

A acutū z secundū. A acutū z secundū.

¶ Sequitur de septimo mutationis loco.

¶ Septimus mutationis locus.

Locus b mollis ꝛ ♮ q̄dri. Locꝰ b molli ꝛ nače ac...

C acutū ꝛ ſecundū. C acutū ꝛ ſecundū.

¶ Septimus mutatōis locus ♮ q̄dri ꝛ naturę acute.

C acutum ꝛ ſecundū.

¶ Octauus mutatiōis locus b mollis ꝛ ♮ quadri.

D acutum ꝛ ſecundū.

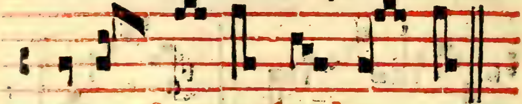
¶ Octauus mutationis locus.

Locꝰ b mollis ꝛ nače acute. Locꝰ ♮ q̄dri ꝛ nače acute.

D acutū ꝛ ſecundū. D acutū ꝛ ſecundū.

Nonus mutationis locus ♮ q̄dri ꝛ naſe acute.

E. acutam ꝛ ſecundum.

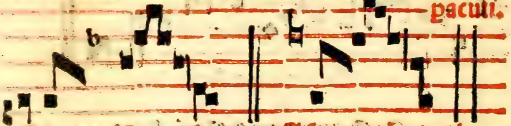
Decimꝰ mutatiōis locus nature ꝛ b.mollis.

F acutum ꝛ ſecundū.

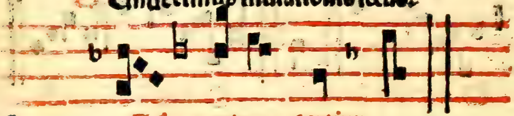
Undecimꝰ mutationis locus.

[illegible] ꝛ b moll' acu. Locꝰ naſe acute ꝛ ♮ q̄dri ſupacuti.

G ſupacutū ꝛ tertiuz. G ſupacutū ꝛ tertiuz.

Undecimus mutationis locus.

G. ſupacutum ꝛ tertiuz.

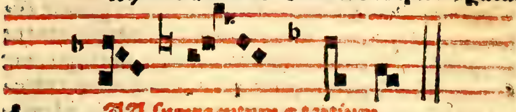
Duodecimus mutatiõis locus.

Loc⁹ nate acute ⁊ b moll. Loc⁹ nẽ ⁊ ♮ q̃dri ſupacu.

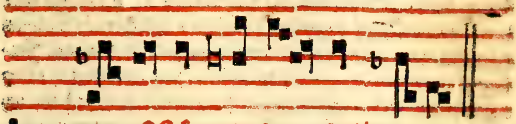
A A ſupacutũ ⁊ tertiuz. A A ſupacutũ ⁊ tertiũ.

Xij⁹ mutatõis loc⁹ b moll' ⁊ ♮ q̃dri ſupacu.

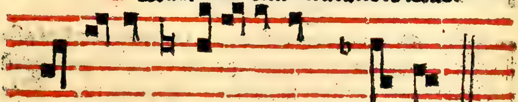
AA.ſupracutum ⁊ tertium.

Tertiuſdecimus mutatõis locus.

CC.ſupracutum ⁊ tertium.

Quartuſdecim⁹ mutatiõis locus.

DD.ſupracutum ⁊ tertium.

¶ Notato ordine litterarū per lineas ꝛ ſpacia poſitarum ac vocū deductionibus. Ad diſpoſitionē coniunctionum ꝛ conſonantiarum veniamus.

¶ De coniunctionibus vocum que ſint.

Coniunctio in muſica eſt diſpoſitio ſiue ordinatio ſonoꝝ ſiue vocū adinuicē in ſyllabis ꝛ dictionibus. ¶ Tonus igiť ſemitoniū: ditonus ꝛ ſemiditonꝰ coniūctiones vocanť q̄ cōſonantiarū mēbra ꝓprie nuncupanť. Unde Iſidorꝰ: Toni: ſemitonia: ditoni: ſemiditoni: ſunt ꝑticule cōſonantiarū: per quas voces vocibus ꝛ cantibus cantus iunguntur. ¶ Tonus a tono non differt in aliquo: nec ſemitoniū a ſemitonio: ſimiliter aūt ditonus a ditono nō vllo modo diſcrepat: nec ſemiditonus a ſemiditono. Licet enim tonus ſemitoniū: ditonus: ſemiditonus pluribꝰ in locis in manu reperianť: idem tñ ſemꝑ ſunt qđ ſuperius eſſe diffiniunť. ¶ Quiſqs igiť bene naturaliter ꝛ perfecte cantare deſideras: habeas coniūctiones per manus articulos determinatas. Inſuꝑ ſi menti memoriter inſertas cum adiunctis cōſonantiꝭs tenueris: peritus cantor ſi adſit poſſibilitas vocis facile eſſe poteris: qm̄ quod ore decantes tentabis auditu ꝛ corde intelligere/ preualebis. Sed iam primo videamus quid ſit tonus.

¶ De tono.

Tonus qui omniū prima ꝛ integra dr̄ eē cōiunctio: eſt duoꝝ ſonoꝝ inequaliū per ſpaciū integrū imediate iunctoꝝ acceptio. ¶ Dicitur aūt tonus a tonādo: ideſt ꝑfecte ꝛ inte

gre pronūciando:q2 vtrūq3 ſonū plene ⁊ integre pronūciare debemus. Et eſt tonus inter G.⁊ A.⁊ ecōuerſo.⁊ ab A.⁊ B.⁊ ecōuerſo: inter. C.⁊ D.⁊ ecōuerſo ⁊ a D. ad E.⁊ ecōuerſo: et ab F. et G.⁊ econuerſo in grauibus acutis ⁊ ſupacutis vt hic patet exemplo.

¶ De ſemitonio.

Semitoniū minus eſt duoꝝ ſonoꝝ inequaliū per ſpaciū imperfectū ⁊ nō integrū imediate iunctoꝝ acceptio. Et dr̄ ſemitoniū a ſemi quod eſt imperfectū/vel incōpletū vl' nō integrū: ⁊ tonus quaſi imꝑfectus ⁊ nō integer tonꝰ. Et ideo ſicut tonus ꝑfecte cōplete ⁊ integre pronunciatur. ita ſemitoniū quod duarū partiū toni minor pars eſt imꝑfecte incōplete ⁊ nō integre ꝓnūciari debet: quod manifeſte intelligentiū ꝓlatione ⁊ in monachordo patet. Et eſt ſemitoniū inter B.⁊ C.⁊ ecōuerſo. E.⁊ F.⁊ ecōuerſo. A.⁊ b. rotundū: ⁊ ecōuerſo in grauibus acutis ⁊ ſuperacutis: vt hic pꝫ exēplo.

De ditono.

Ditonus eſt duorū ſonorū ſeu vocū p duo ſpacia plena integra atqꝫ pfecta iunctorū acceptio. Habet ergo diton⁹ duos tonos: voces tres ꝛ interualla duo: et qꝛ ex tonis cōpoſitio debet eē pfecta plena: ꝛ itegra ei⁹ pnūciatio. Dr aūt diton⁹ a dia qđ ē duo: ꝛ ton⁹: qꝛ ex duob⁹ iungit tonis: vt h pꝫ exē⁹

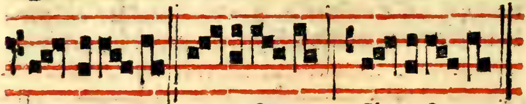
¶ Ditonus. ¶ Ditonus. ¶ Ditonus.

C E F A C E

Semiditon⁹ eſt triū vocū ſeu ſonorū p ſpacium vnū: plenū itegrū atqꝫ pfectū: ꝛ aliđ nō integrū atqꝫ ipfectū iūctorū acceptio. ¶ Et dr ſemiditon⁹ a ſemi qđ eſt nō plenū ꝛ nō pfectū: ꝛ diton⁹ q̄ſi iperfect⁹ tonus cū pfecto ꝛ cōpleto tono. Perfectā ꝗppe habere nō pōt ſemiditon⁹ pnūciatōēꝫ ſicͭ diton⁹: qꝛ ex maioris ſemitonij ꝺpditōe ad pfecta ſpacia nō attigit. idcirco toni pfectā ꝛ ſemitonij impfectā habent plationeꝫ: vt hic ſeqnit.

¶ Semiditon⁹ ¶ Semiditon⁹ ¶ Semiditon⁹

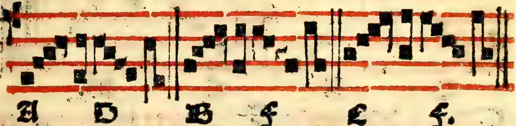
D F E G A C.

¶ De diateſſaron ¶ Prima ꝯſonātia.

Diateſſaron ꝯſonātia fit ex q̄ttuor ſonis ꝯſiſtentibus duos tonos ꝛ vnū ſemitoniū minus.

¶ Dicta eſt eni₃ a dia quod eſt de: ⁊ teſſaron q̄ttuoꝛ: quaſi ex quattuoꝛ vocibus facta. Igitur quonia₃ diateſſaron ꝯſonantia quattuoꝛ retinet voces: tres tm̄ neceſſe eſt habeat differētes ſpecies. Omnis nāq₃ conſonātia vnam ſemper minus habet ſpeciē: q̄₃ fuerint ei⁹ voces. ¶ Pꝛima nāq₃ eius ſpecies foꝛmatur ex tono ſemitonio: ⁊ tono in eleuatiōe. Incipitur eni in A re p̄ma coꝛda grecoꝝ: ⁊ p̄cedit ad q̄rtā lra₃. ſ. D. his ſyllabis: Re. mi. fa. ſol: ⁊ vbicūq₃ reperiūtur ſilēs voces: ſemper fit pꝛima diateſſaron ſpecies. ¶ Secunda ſpecies diateſſaron eleuatur ſemitonio et duobus tonis incipiendo in B mi: hiſq₃ quattuoꝛ ſyllabis p̄cedit: Mi. Fa. Sol. La. ⁊ vbicūq₃ ſimilis vocu₃ cōmixtio reperitur: ſemꝑ fit ſecūda ſpecies diateſſaron. ¶ Tertia ꝟo ſpecies diateſſaron eleuatur duobus tonis ⁊ ſemitonio in foꝛmatione: incipiturq₃ i C fa. ut. et pꝛocedit per has voces: Ut. Re. Mi. Fa. ac vbicūq₃ reperitur ſimilis vocum aggregatio: ſemper fit tertia diateſſaron ſpecies: vt hic patet inferius.

¶ Pꝛima ſpēs diateſſaron. ¶ Scd̄a ſpēs. diateſſaron. ¶ Tertia ſpēs. diteſſaron.

¶ Diapente. ¶ Secūda ꝯſonātia

Diapente eſt ꝯſonantia quinq₃ ſonos: tres tonos: vnūq₃ ſemitoniū min⁹ cōtinētib⁹ facta.

¶ Dicta eſt enim a dia quod eſt de: ⁊ penta quinq̧ quaſi ꝯſonātia ex quinq̧ vocib⁹ mixta. ¶ Fit equidē diapente ex diateſſaron ⁊ tono ſuꝑaddito:que cū qnq̧ tm̄ habeat voces: quattuor neceſſe eſt retineat ſpecies. ¶ Prima nāq̧ diapēte ſpecies format ex prima ſpecie diateſſaron ex tono in acuto repente ſuꝑaddito ꝓcedens his ſyllabis:re.mi.fa.ſol.la.intenſiue: ⁊ vbicūq̧ fuerit ſimiliū ꝯiunctio vocū:ſemꝑ fit prima ſpecies diapentes. ¶ Secunda ſpecies diapentes format ex ſecūda ſpecie diateſſaron:vt ſupra.ꝓcedit nāq̧ ꝑ has ſyllabas:mi.fa.ſol.la.mi. ¶ Tertia diapentes ſpecies format ex tritono ⁊ ſemitonio:hiſq̧ procedit ſyllabis:fa.vt.re.mi.fa.⁊ vbicūq̧ fuerit ſimiliū ꝯnexio vocū:ſemꝑ fit tertia ſpecies diapēte. ¶ Quarta vō ſpecies diapentes format ex tertia ſpecie diateſſaron:⁊ tono in acutiori parte ſuꝑaddito ꝓcedēs his ſyllabis:vt.re.mi.fa.ſol.⁊ vbicūq̧ fuerit ſimiliū ſonorum cōmixtio fit ſemper quarta ſpecies diapentes vt hoc monſtratur exemplo.

¶ Prima ſpēs diapēte. ¶ Scđa ſpēs diapente.

¶ Tertia ſpēs diapēte. ¶ Quarta ſpēs diapente.

¶ De conſonantia diapaſon.

Diapaſon ꝯſonantia fit ex octo ſonis ꝯſtituētibus quinqꝫ tonos ⁊ duo ſemitonia minora. Dicit enim a dia quod eſt de: ⁊ paſon oē: quaſi ꝯſonantia ꝯſiſtens ex oībus ſonis. Oēs quidē ſoni ſunt ſeptē in tota muſice diſciplina: qbus cum pꝛimo replicato hec pfecta diapaſon ſimphonia perficit. ¶ Septē ſunt differentes diapaſon ſpēs: qꝝ pꝛima fit ab A. graui ad A. acutū. Scđa a B. graui ad B. acutū. Tertia a C. graui ad C. acutū. Quarta a D graui ad D. acutū. Quīta ab E. graui ad E. acutū. 6ª ab F. gui ad F. acutū. 7ª a G. graui ad G. acutū.

¶ De tropi ſeu toni deſcriptione.

TRopus tonus ſiue mod⁹ eſt q̃ꝫpluriū vocum ex diapente ac diateſſarō oꝛdiatiōꝫ ſpeciei debite ꝯiūctarū in acumie ⁊ grauitate diſtantium per aſcenſum ⁊ deſcēſum ꝯgrua neumaꝝ foꝛma ꝯſtitutarū ꝯueniens ꝯſtitutio. ¶ Et ideo greci(a quibus hec muſica pꝛimitus eſt exoꝛta) quattuoꝛ tropos. ſ. tropū: deuterū: tritū: ⁊ tetrardū: ſub quattuoꝛ vocum cognitione. ſ. re. mi. fa. ſol. ac d. e. f. g. pꝛimarū lr̄aꝝ finaliū terminatione ſtatuere notandos: vt ex huiuſmodi finaliū litteraꝝ atqꝫ vocū effectus notitia i ipſorū tropoꝝ pfectionis ⁊ nature notitiā venirem⁹. Pꝛotus nāqꝫ tropus qui pꝛimus eſt in voce: re. ⁊ d. p̄ma ſibi ꝯiuncta lr̄a cum ſuo ſubiugali finitur. Deuter⁹ q ſecūdus eſt tropus in mi. voce ⁊ e. pꝛima lr̄a cum ſuo ſubiugali finalem ſedē acqrit. Tritus vo qui tertius tropus eſt eiuſqꝫ ſubiugalis in voce fa. atqꝫ f. pꝛima ē terminatus. Sed tetrardus tropus quartus in voce

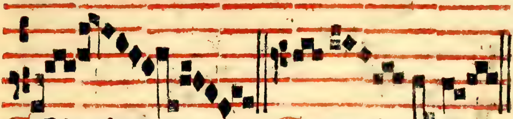
ſol G.que p̄ma cū ſuo ſubiugali eſt cōſtatus. Hec q̄dem voces ꝛ lr̄e graues ſunt:ꝛ in eis tropoꝝ termini ſtatuunt:vt auctenticoꝝ pfectionibus atqꝫ plagaliūꝫ eorūqꝫ formationibꝰ ſatiſfiat. Sunt ergo octo tropi ſiue toni numero differentes:quoꝝ glibet ſuā formaꝫ ordinē atqꝫ modū habet:vt patebit exemplo.

¶Quomō p̄dicti tropi modi ſeu toni ex ſupra nominatis ſpeciebꝰ.ſ.diateſſaron:diapēte:ac diapaſon ꝯſtituant ac forment.

PRotus tropus ſiue tonus qui in ordine primus:eſt ſuam formā ꝛ eſſe a diapēte ꝛ diateſſaron recipit:qm̄ ex ipſoꝝ primis ſpeciebꝰ formaṫ.ſ.re.la.prima diapente ſpecie ꝛ ex re.ſol.prima diateſſaron ipſi prime diapente ſupaddita ſpeciei. Producūt enim diapaſon he coniuncte ſpēs q̄ ſunt re.la.ꝛ re.ſol.in D.primo termino inferiori fundate: et in D.ſecundo termino ſuperiori terminate. Forma igiṫ huius primi tropi ſeu toni auctētici ꝯſtat ex prima diapēte ſpecie re.la.ꝛ ex prima diateſſarō ſuperius adiūcta re.ſol.cuius forme demōſtratio inferius patebit. ¶ Forma ſubiugalis proti tropi ſiue toni eſt in D.primo cum ſuo re.prima diapēte ſpēs inchoata.ſ.re.la.ꝛ ab eiuſdē prima diateſſaron deorſuꝫ tendens ſpēs ordinata.ſ.ſol.re.q̄ forma a ſui autētici ſpecierū autēte nō deficit:q̄ꝫq̄ꝫ in diateſſaron poſitiōe ab auctentici forma diſtet:vtriuſqꝫ tn̄ finis idem eſt. ¶ Forma igiṫ plagalis huius eſt ex diapēte ſpecie p̄ma re.la.ꝛ ex diateſſaron etiā prima diapente ipſi cō

iuncta inferius ſol.re.vt inferius patet exemplo.

¶ Demõſtratio prothi perfecti. ¶ Demõſtratio plagalis pthi iperfecti.

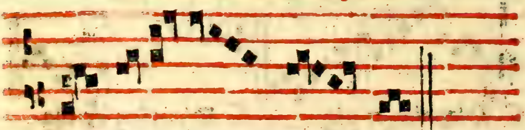

¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſarõ cõnexa ſuperius. ¶ Diapaſon ex diapente ⁊ diateſſaron cõnexa inferius.

Deuterus tropus ſeu tonus qui autenticorum ſecundus:ſed in troporum ordine tertius eſt:ex diapente ac diateſſaron recipit formam ſuam ⁊ eſſe. Ex ſecunda enim diapente ſpecie in E. primo ⁊ voce ſua mi.inchoante:⁊ in ſecũdo B.⁊ ſua voce mi.terminante: ac etiam ex ſecunda diateſſaron ſpecie in eodem B.cum voce ſua mi.initium habente:⁊ ad E. ſecundum ⁊ ſuam vocem la.terminãte formatur. ¶ Preſentis igitur tropi ſeu toni formatio ex mi.mi.ſpecie diapente ſecunda:⁊ ex mi.la.etiã diateſſaron ſecunda ipſi diapente ſuperaddita ſpeciei conficitur:ex qb⁹ hic tropus redditur oĩno perfectus: vt inferius patebit. ¶ Forma ſubiugalis deuteri ab ipſius deuteri forma niſi in diateſſaron poſitiõe nõ diſtat: qm̃ ex diapẽte ⁊ diateſſarõ ſpẽbus recipit ſuã formã: ⁊ vtriuſq; finis idẽ ẽ. Igit̃ h̃ forma i E. p̃mo ſuaq; voce mi.fundata ex ſecũda:vt dixim⁹ ſpecie componit̃

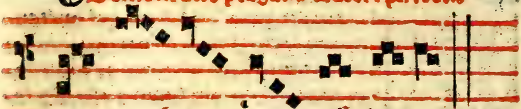
diapente ad B.ſecundū:eiuſq̧ Mi.voce ſuperiꝰ aſcē-dēte ꝛ ab eodē E.atq̧ voce cū ꝯiūcta diapēte ex ſcda diateſſarō ſpē deſcēdēte:q̄ forma ē ex mi.diapēte ſcda: ꝛ ex la.mi.diateſſarō inferius ſcda ſpecie:vt patet.

¶ Demōſtratio deuteri perfecti.

¶ Diapaſon ex diapente ꝛ diateſſaron ꝯiūcta ſupiꝰ.

¶ Demōſtratio plagalis deuteri perfecti.

¶ Diapaſon ex diapente ꝛ diateſſarō ꝯiūcta ſupius.

Tritus tropus ſiue tonus qui auctenticorū ter-tius:ſed in tropoꝝ ordine quintus eſt:ex diapente ꝛ diateſſaron ꝯſonātijs ſuā formā acqrit ꝛ eſſe:nā forma hec in tertia diapēte tertiaq̧ diateſſarō ſpecie iunctis conficit̄:ex eius nāq̧ fine atq̧ fundamēto qd̄ F.primū dr̄ tertia diapēte ſpecies exorta.ſ.fa.fa in ſecunda.C.terminata cum ꝯiūcta ſibi ſpecie tertia diateſſaron.ſ.vt.fa.ideſt ad ſecundū F.pgreſſa finit̄:que ipſam diapaſon conſonantiā pfecte ꝯſtituunt. Recta igit̄ forma triti ex fa.fa.tertia diapente:ꝛ vt.fa. tertia diateſſaron eſt cōiuncta:vt patet inferius. ¶ Forma ſubiugalis triti ex ſui triti auctētici ſpeciebꝰ qm̄ ipſiꝰ nature eſt:acqrit eſſe ꝛ eius materie cum ipſo dr̄ eſſe

forma. ¶ Uerū quia (vt de ceteris dictū eſt plagalibus) diateſſaron conſonātia pro huiuſmodi forma infra diapēte coniūgit que pro auctentici forma ſupra diapēte ꝯnectit: nō videt diſtare a ceteris: ꝛ vtriuſqꝫ idē eſt fundamentū ꝛ finis. ¶ Huiꝰ igit forma plagalis ex ſuperius ſpecie diapēte tertia fit a fine fa. fa. ꝛ ſub ipſo ꝯiūcta tertia diateſſarō fa. vt: vt pꝫ h īferiꝰ.

¶ Demōſtratio Triti perfecti.

¶ Diapaſō ex diapēte ꝛ diateſſarō ꝯiūcta ſuperius.

¶ Demōſtratio plagalis Triti perfecti.

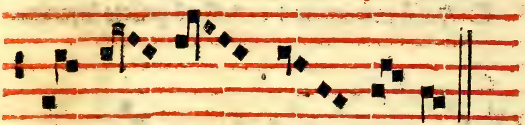

¶ Diapaſon ex diapente ꝛ diateſſarō ꝯiūcta īferius.

TEtrardus tropus ſiue tonus auctenticoꝝ vltimus: qui in ordine tonoꝝ ſepius ex diapente ac diateſſaron tanqꝫ ex cauſis efficientibus ſuam formā ꝛ eſſe accipit ꝛ acqrit. Oēs nāqꝫ tropos he cōſonantie ſuis ſpeciebus efficiūt: vt clare cōſtat ex ſupradictis. ¶ Hanc etenim tetrardi formā quarta ſpecies diapente ꝓducit: que in G. primo fundata ad D. ſecundū cum vt. ſol. terminanda producit. Et ab eodē D. cum prima diateſſaron re. ſol. ad G. ſecundū vlterius procedendo finit. Et ideo in eo C. primo vt. ſol. q̄rta

diapente fundata cū Re. Sol diateſſarō prima ꝯiūcta hui⁹ tetrardi tropi dꝫ eſſe forma ꝛ pfectio: vt inferius ꝯſtat exēplo. ¶ Forma plagalis tetrardi q̄ i ordie oīum vltim⁹ ꝛ octauus ē a forma ipſius autentici tetrardi ſumit q̄ q̄rta diapēte ꝛ a p̄ma diateſſarō ſpēb⁹ formaſ. Sola qppe diateſſarō ſpeciei poſitio īter eos differētiā facit: que i autētico ſup̄ diapēte cōponit. ſꝫ in hoc plagali ſupponit vt ī ceteris plagalib⁹ lex ipſa ſeruatur. G. quoqꝫ primū vtriuſqꝫ fundamentuꝫ ꝛ finis eſt. Iſtius igitur plagalis forma ex diapente ſpecie q̄rta ſupra: ꝛ ex diateſſaron p̄ma cōponitur īfra: ſcꝫ Ut Sol: ꝛ Sol re: vt inferius pꝫ exemplo.

¶ Demonſtratio Tetrardi perfecti.

¶ Diapaſon ex dipēte cui adiūgit ſupi⁹ diateſſarō.

¶ Demōſtratio plagalis Tetrarrdi perfecti.

¶ Diapaſon ex diapēte cui īfra adiūgit diateſſarō.

Poteſt igitur perfectus tonus ſeu tropus tali declaratiōe deſcribi: Tropus ſeu tonus pfectus autenticus ſiue plagalis eſt qui ex ordi

natis ex diapente ac diateſſaron ſpēbus: in acumine ⁊ grauitate cōiunctis debita neumarū poſita diſpoſitione rite diapaſon retinet pfectam formam. Illa igitur aſcenſu contrario erit imperfectio trop⁹: que diapaſon perfectam formam non retinebit. ¶ Perfectam diapaſon formam non retinere: eſt a totali ei⁹ aſcenſu deficere: ⁊ ideo ille tropus nūcupabit impfectus ſi autenticus eſt: qui a fine ſuo in dicto diapaſō aſcenſu deficiet: vt ſi ad quintā/ſextā vel ſeptimā tm̄ attingit a fine. et tanto magis eſt impfectus quanto magis a pfecta diapaſon diſtat. Plagalis ſūt iudicabit impfectus ſi a fine ſup̄ a diapēte deficiat: vel infra ſi diateſſarō non deſcēdat: ⁊ i ea eſt impfectus parte i q̄ deficiēs inenit: ⁊ ſi i vtraqꝫ deficiat: i vtraqꝫ ɔtinet i pfectionē. ⁊ dī in vtraqꝫ impfect⁹: vt pꝫ exēplo.

¶ Demōſtratio protbi imperfecti.

¶ Diapaſon ex tono deficiens ſuperioris toni continet imperfectionem.

¶ Demōſtratio plagalis protbi imperfecti.

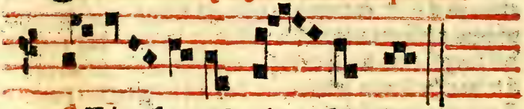
¶ Diapaſon in vtroqꝫ termino tono deficiens: plagalē imperfectū reddit.

❡ Demonſtratio deutri imperfecti.

❡ Diapaſon qui in tono ſuperius deficit tropum imperfectum reddit.

❡ Demōſtratio plagalis deutri imperfecti.

❡ Diapaſon a B. primo ad ſecundū eſt in tono inferius deficiens.

❡ ❡ Demonſtratio Triti imperfecti.

❡ Diapaſon in inferiori tono deficiens: tropi continet imperfectionem.

❡ Demōſtratio plagalis Triti imperfecti.

❡ Diapaſon ſupra ꝛ infra deficiens tonis: tropo tribuunt imperfectionem.

¶ Demonſtratio Tetrardi imperfecti.

¶ Diapaſon cui tonus ſuperius abeſt: ea in parte imperfectiorē facit tonum.

¶ Demōſtratio plagalis Tetrardi imperfecti.

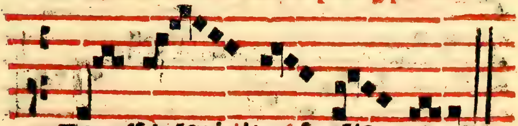

¶ Diapaſon ſupra ⁊ infra duob⁹ deficiēs tonis: tropū facit a ꝑfectione diſtare.

Hos aūt qui ſupra diapaſon aliqd̄ vident addere: eo ꝙ ꝑfectā ſ͛uāt formā: ⁊ aliqd plus adiūctūt: plus ꝙ̄ ꝑfectos in auctēticis merito nominam⁹. Quos aūt ī plagalib⁹ īfra fines vbi eorū vltim⁹ ex diapaſon ꝑficit termin⁹: tonū vl' ſemitoniū ⁊c̄. ɔtigit deponere etiā dicim⁹ plus ꝙ̄ ꝑfectos.

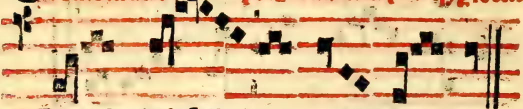
¶ Sup̄ igit autētic⁹ dī pl⁹ ꝙ̄ ꝑfect⁹: ſ⁊ īfra plagal' ⁊ nō ſup̄: qꝛ ī ea ꝑte mixt⁹ appellat: vt nūc dicetur.

¶ Demonſtratio autētici plus ꝙ̄ perfecti.

¶ Diapaſō in īferiori termīo adiūcta cū tono.

¶ Demōſtratio plagal' autētici plus ꝙ̄ pfecti.

¶ Diapaſon in inferiori t̄mino adiūcta cū3 tono.

Qui aūt autētici īfra tonū/ſemitoniū vl' dito-nū ꝛc. deponūt eo ꝙ cū ſuo plagali miſcēt: ap-pellāt mixti. Plagalib⁹ vo ꝙ̄ aſcēſui vel diapente ali-qd ſupponūt: eo ꝙ cū ſuo autētico mixturā faciūt etī az mixtoꝝ noīa tribuim⁹. Inferi⁹ igit ē mixt⁹ autēti-cus: cui⁹ nomē plagalis ſupi⁹ tenet: ad hoꝝ differētiā mixtoꝝ: ꝙ̄ ſpēs cū alioꝝ ſpeciēb⁹ cōmiſceri videtur: nēpe appellātur cōmixti. Pōt eni vniuſcuiuſqꝫ tropi cū alteri⁹ cuiuſqꝫ ſpecie vnaqq̄ꝫ ſpēs cōmiſceri: eoꝝ de-mōſtratōēs vt clara videātur ꝙ̄ dicta ſūt h infrapone-m⁹: vt vni⁹ demōſtratōe ſinguloꝝ notitia habeaf.

¶ Demonſtratio autentici mixti.

¶ Diapaſon in termīo inferiori adiūcta ditono.

¶ Demōſtratio plagal' mixti

¶ Diapaſon in īferiori termīo adiūcta ſemitonio.

DE cõmixtis ãt ſpẽb⁹ in tropis hoc notãdũ acce pim⁹ qꝫ tropi ſic ad inicẽ ſt cõmixti qꝫ vixvn⁹ repiri ꝯtigat q ꝓpꝛiis dũtaxat ſpẽb⁹ ſit format⁹. ¶ Ad cognoſcẽdũ cui⁹ toni ſint añe q̃ aſcẽſuꝫ ſeu deſcẽſũ ſui tropi nõ ꝯplẽt: iſpicere debes finẽ añe ꝛ pncipiũ de ſe culoꝝ. et ꝺ hoc daſ hi v̄ſus: Re La vult j⁹ ꝛc. vtã io. ꝫ.

¶ De cãtib⁹ q ꝓpter eoꝝ aſcẽſuꝫ nõ ſũt autẽtici: ꝛ ꝓpter eoꝝ deſcẽſuꝫ nõ ſunt plagales.

¶ Notandũ eſt qꝫ inueniũſ multi cantus qui ꝓpter ſuas breuitates ꝛ cõpoſitiones nõ pñt iudicari autẽtici nec plagales: qꝛ nõ habẽt aſcenſum vt auctenti. nec deſcenſuꝫ vt plagales. vnde huiuſmodi cantus ſunt iudicandi per eorum cordas tali modo: qꝫ ſi hñt plures notulas in numero ſupꝛa ipſam cordã q̃ ſub eadem corda: tales cãtus ſunt autentici Si vero plures notule fuerint inferius q̃ ſuperius erũt plagales. Aduertendũ tñ eſt qꝫ note que ſituate ſunt in corda non debẽt cõputari in nũero cuꝫ illis que ſunt ſupius vel iferius ¶ Et nota qꝫ corda primi ꝛ ſecũdi toni eſt i manu i digito auriculari F. fa. ut. graui ꝛ i linea. Corda tertij ꝛ q̃rti toni eſt in G. ſol. re. ut. graui ꝛ in ſpacio. Corda quinti ꝛ ſexti toni eſt in A. la. mi. re acuto ꝛ in linea. Corda ſeptimi ꝛ octaui toni eſt i B. fa. ♮ mi. acuto ꝛ i ſpacio.

¶ Sancta Brigida.

Clericoꝝ cantus non ſit remiſſus: nõ fractus: nõ diſſolutus ſed honeſtus ꝛ grauis ꝛ vniformis ꝛ p oĩa humilis. Pſalmodia plus redoleat ſuauitatẽ mentis: humilitatẽqꝫ ꝛ deuotionẽꝫ q̃ aliquã oſtentationẽ. Nam nõ vacat a culpa animus quãdo cantantem plus delectat nota q̃ res que canitur: omninoqꝫ abhominabile eſt deo quando vocis eleuatio plus fit propter audientes q̃ propter deum.

¶ Hic modus cantãdi reuelat⁹ fuit a dño ieſu xpo ſancte Brigide vidue: vt habeſ in ſuo volumine ꝛ in libro extrauaganti cap. iiij.

A·FEDERS

Cātorinus.

Romani cantus vtiliſſimū cōpēdiolū: oīa diuino officio pſoluēdo ɔcernētia i ſe includēs: clericis oibus ꝛ diuino cultui dedicatis pmaxime neceſſariū.

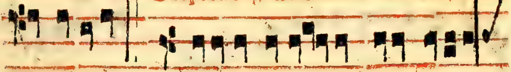

Omine labia mea apies ℟.

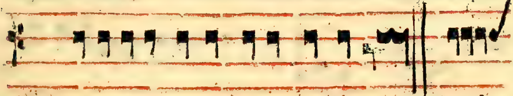

Et os meū annunciabit

Sequens verſus dicitur ad oēs horas

laudē tuam. ℣. Deus in adiutoriū meū intēde.

℟. Domine ad adiuuandū me feſtina ℣. Gloria

C

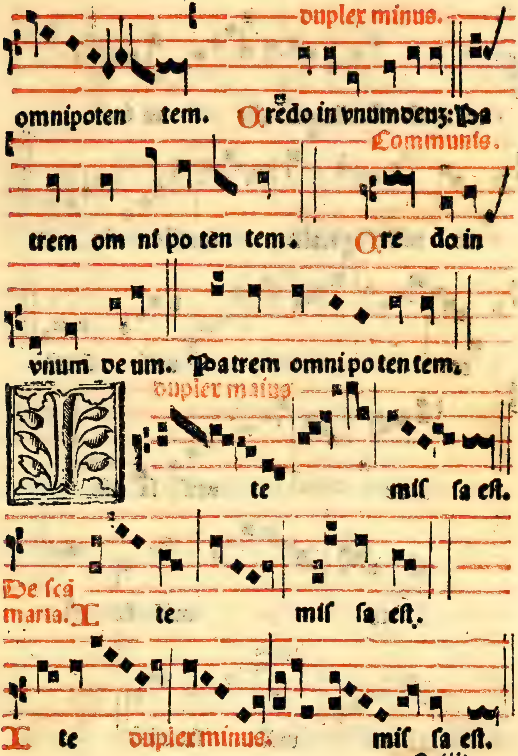

Ad cō pletoriū
pſi ⁊c. um ℣. Cōuerte nos deus ſalutaris noſter.
℟. Et auerte iram tuam a nobis. ℣. Deus in ad-
Pro introitu miſſe prim⁹ tonus
iutoriuȝ meum ⁊c. vi s. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpi-
ritui ſancto: Sicut erat in principio ⁊ nūc ⁊ ſem
per: ⁊ in ſecula ſecu lorū amen. ſecu loruȝ
ſecūdus tonus
a men. Glori a patri ⁊ fili o ⁊ ſpi ri tu i ſan

cto:Sicut erat in pꝛincip i o et nūc ⁊ ſemper:⁊ in
ſecula ſeculo rū a men. Tertiꝰ tonus. Glo/
ri a patri et fili o et ſpiritu i ſancto: Sicut erat
in pꝛincipio et nunc et ſemper: et in ſecula ſe
cu lo rum amen. Quartꝰ tonus. Glo ria
pa tri et fi li o et ſpi ri tu i ſancto: Si cut e/

rat in prin ci pi o et nunc et ſemper: et in ſe-
Quintꝰ tonus.
cula ſeculorum a men. Gloria patri ⁊ fili o
et ſpiritu i ſancto: Sicut erat in principi o ⁊ nūc
Sextus tonus.
et ſemper: et in ſecula ſeculoꝝ amē. Glori a
patri et fili o ⁊ ſpiritu i ſācto: Sicut erat in pri
cipi o et nūc ⁊ ſēper: ⁊ in ſecula ſeculorū amen.

Glo ria patri et filio ꝛ ſpi ritu i ſancto: Si
cut erat in principio et nūc ꝛ ſemp: ꝛ in ſecula
Octauꝰ tonus.
ſecu lorū a mē. Glori a patri et filio et ſpi
ri tui ſancto: Sicut erat in principi o et nunc ꝛ
ſemper: ꝛ in ſecula ſecu lorum amen.
Duplex maius
G Lo ri a in excel ſis de o.

duplex minus.
Glo ri a in excelſis de o.
De ſcā maria.
Glo ri a in ex cel ſis de o.
De dominica in ſemiduplici minori
Glo ri a in ex cel ſis de o.
Semiduplex maior.
Glo ri a in ex cel ſis de o.
ſimplex maius
ſimplex minus
Glori a in excelſis de o. Gloria in excelſis deo.
duplex maius.
Credo in vnum de um. Pa trē

duplex minus.
omnipoten tem. Credo in vnumdeuz: Pa
Communis.
trem om ni po ten tem. Cre do in
vnum de um. Patrem omni po ten tem.
duplex maius
te miſ ſa eſt.
De ſcã maria. I te miſ ſa eſt.
I te duplex minus. miſ ſa eſt.

Tēpe paſchali
Ite miſſa eſt. alleluia: alle lu ia.
Itē tpe paſcali
Ite miſ ſa eſt. allelu ia: alle lu ia.
Ite miſ ſa eſt.
De dominicis. Ite miſ ſa eſt.
Semiduplex maius. Ite miſ ſa eſt.
Semiduplex minus. Ite miſ ſa eſt.

Simplex minus
Simplex minus
te miſ ſa eſt.
Ite miſ ſa eſt.
In miſſis ferialibꝰ et vigilijs
In miſſis votiuis.
Benedicamꝰ dño.
Bñdicamꝰ do mio.
Diaco
Oremꝰ nꝰ cātat Flectamꝰ genua. et Leuate. Ore-
mus. ℣. Humiliate capita veſtra de o.
Be nedicamꝰ do
De dña maius.
mi no.
de dña
Benedicamꝰ do mino.

Benedicamꝰ do Duplex maius.
mino. Benedicamꝰ do Duplex minus.
mino. B enedica Semiduplex.
dñicale ad vš.
mꝰdo mino. Benedicamꝰdo mino.
ſimplex maius
B enedicamꝰ domino. Benedicamꝰdo mino.
Feriale
Benedicamꝰdomino. Benedicamꝰdomino.

Benedicamꝰ do In multis eccleſijs ſic cantat.
mi no.
In dominicis diebus
Be nedicamus do mi no.
mõaſticꝰ cãtus
Be ne dica mus do mi no.
nõ eſt ſꝫ curiã.
Be ne dica mus do mi no.
In miſ ſis voti uis. B e ne di ca mus do mi no.

paſcale
Benedicamꝰ domino. allelu ia:alle lu ia.
ãgeloꝝ
Benedicamꝰ do mino.
paſcale nõ ẜm curiaꝫ.
Benedicamꝰ domīo. allelu ia.alle lu ia.
Te deuȝ laudamus: te dominū confi-
te mur. Te eternū patrē omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli: tibi celi⁊ vniuerſe poteſtates.

Tibi cherubin et ſeraphin inceſſabili voce ꝓcla-
mãt: Sanctus: San ctꝰ: Sãctus dominꝰ deus
ſabbaoth. Pleni ſũt celi ⁊ terra maieſtatis glorie
tu e. Te glori o ſus apoſtoloꝝ choꝛꝰ. Te ꝓpheta
rũ laudabilis numerus. Te martyꝝ cãdida tꝰ lau
dat exercitꝰ. Te ꝑ orbẽ terra rũ ſãcta ꝯfitetur ec

cleſi a: Pa trē immēſe maieſtatis. Uenerādū tu
um ve ꝝ ⁊ vnicū fi li uz. Sāctū q̄ꝫ paraclitū ſpi
ritū. Tu rex glorie chriſte. Tu patris ſempitern⁹
es fi lius. Tu ad liberādū ſuſcepturus hominez
nō horruiſti virginis v terū. Tu deuicto mortis
aculeo: aperuiſti credētibus regna celo ruz. Tu

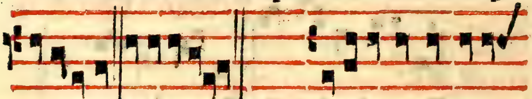

ad dexterā de i ſe deus in glori a pa tris. Iu dex
crederis eſ ſe venturus. Te ergo q̄ſumus tuis fa-
mulis ſubueni quos p̄cioſo ſāguine redemiſti. Eter
na fac cūʒ ſāctis tu is gloria munera ri. Saluū fac
populū tuuʒ domine: et benedic here di tati
tu e. Et rege e os: Z extolle illos vſqʒ i eternuʒ.

Per ſingulos dies bene dicimus te. Et lauda-
mus nomē tuuȝ in ſeculū: ꝛ in ſeculū ſeculi. Digna
re domine di e i ſto: ſine peccato nos cuſtodi re.
Miſerere noſtri domine: miſe rere noſtri. Fiat
miſericordi a tu a domine ſuper nos: quem-
admodum ſperauimus in te. In te domine

ſperaui: Omnis chorus cantet nō cōfundar in e ternum.
In duplicib⁹ maiorib⁹.
In dñicis ꝛ feſtis .xij. lc.
mōaſtici cātus
Te deū lauda m⁹. Te deū lauda mus.
Octo ſūt toni reglares.
Rim⁹ton⁹ ſic incipit: ꝛ ſic media tur
atq; ſic finitur.
ſecūd⁹ Euouae.
tertius Euouae.
q̄rtus Euouae.
q̄nt⁹ Euouae.
ſext⁹ Euouae.
ſeptim⁹ Euouae.
octauus Euouae.
nonus Euouae.

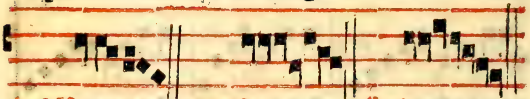
¶ Secūdus tonus ſic incipit: ⁊ ſic mediatur: atqꝫ

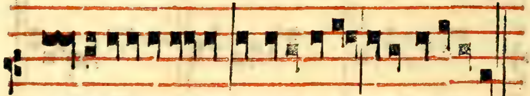
ſic finitur. Euouae. ¶ Tertius tonus ſic in-

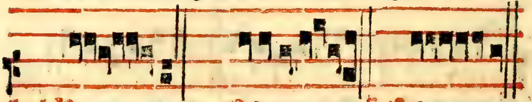
cipit: et ſic medi a tur: atqꝫ ſic finitur.

ſecūdꝰ Euouae tertiꝰ Euouae. q̄rtꝰ Euouae.

Quartꝰ tonꝰ ſic icipit: ⁊ ſic media t: atqꝫ ſic finitur.

ſecūdꝰ Euouae. tertiꝰ Euouae. q̄rtꝰ Euouae.

Quintus tonus ſic incipit: ⁊ ſic mediatur: atqꝫ
ſic finitur. ſecũdꝰ Euouae. tertius Euouae.
Sextus tonus ſic incipit ⁊ ſic mediatur: atqꝫ
ſic finitur. Septimus tonus ſic incipit: ⁊ ſic
ſecũdꝰ. tertius
mediatur: atqꝫ ſic finitur. Euouae. Euouae.
q̃rtus. Euouae. qntꝰ Euouae. ſextꝰ Euouae.

Octauus tonus ſic incipit: ꝛ ſic mediatur: atq;
ſic finitur. ſecũdus. E u o u a e.
Toni irregulares ſunt q̃tuoꝛ vt infra.
Prim⁹
Dixit dominus domino meo: ſede a de-
xtris meis.
ſecũd⁹.
Dixit domin⁹ domino meo: ſede a
dextris me is.
Tertius.
Dixit domin⁹ domino meo ſe-
de a dextris meis.
quart⁹.
In exitu iſrael de egypto:

domus iacob de populo barbaro.
Primꝰ tonus.
Magnificat anima mea dominuʒ.
ſecũdꝰ tonus.
tertius tonus.
Magnificat anima mea dñm.
Magnificat
quartus tonus
anima mea dñm.
Magnificat anima mea
dominũ.
quintus tonus
Magnificat anima mea dominũ.
Sextus tonus.
Magnificat anima mea dñm.
ſeptimꝰ tonus.
Magnificat

octauus tonus.
anima me a dominuz. ¶ Magnificat anima
Similr in tonat can ticũ zacha rie videlz
mea dñm. Benedict⁹ domin⁹ de⁹ iſrael.
Toni feriales.
ſecũd⁹ tonus.
Prim⁹ ton⁹
Dixit domin⁹ domino meo. ¶ Dixit
Tertius tonus
domin⁹ domino meo. ¶ Dixit domin⁹ domi-
quart⁹ tonus.
no meo. ¶ Dixit dominus domino meo.
quintus tonus
ſextus tonus.
¶ Dixit domin⁹ domino meo. ¶ Dixit domin⁹

ſeptim⁹ tonus.
domino meo. ¶ Dixit dominus domino meo.
octau⁹ tonus.
¶ Dixit dominus domino me o.
Prim⁹ tonus.
ſecũd⁹ tonus.
M Agnificat. ¶ Magnificat.
tertius tonus.
quartus tonus
¶ Magnificat. ¶ Magnificat.
quintus tonus
Sextus tonus.
¶ Magnificat. ¶ Magnificat.
ſeptim⁹ tonus.
octauus tonus
¶ Magnificat. ¶ Magnificat.

Tonꝰ capl'i p oẽs horas
Benedictꝰ deus ⁊ pater domini noſtri
ieſu chriſti: pater miſericordiarũ ⁊ deus totius cõ-
ſolationis: qui cõſolatur nos in omni tribulatio-
ne noſtra. ℟. Deo gratias.
Cantus ordinis feſtiuus oratio nis, ſacerdos dic. ℣. Dominꝰ
vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.
Oratio
Deus qui corda fideliuȝ ſancti ſpiritus il-

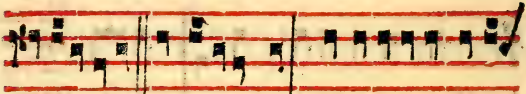

luſtratione docuiſti: da nobis in eodē ſpiritu recta
ſapere: ꝛ de eius ſemꝑ cōſolatione gaudere. Per
dominū noſtrū ieſum chriſtū filium tuū: q tecū
viuit ꝛ regnat in vnitate eiuſdē ſpiritus ſancti de-
us: per omnia ſecula ſeculorū. ℟. Amen.
Tonus ferialis
℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Oremus.

Oratio.

Deus qui corda fideliuꝫ ſancti ſpiritus il-
luſtratione docuiſti: da nobis in eodẽ ſpiritu recta
ſapere: ⁊ de eius ſemꝑ cõſolatione gaudere. Per
dominũ noſtrũ ieſum chriſtũ filium tuuꝫ: ꝗ tecũ
viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdẽ ſpiritus ſancti de-
us: per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

Tonus epl'arū ordinis minorꝝ

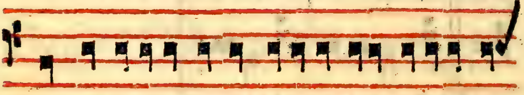

excelſū ſupra. Et dixit achaz. Nō petā: ⁊ nō tenta-

bo dominū. Et dixit. Audite ergo domus dauid.

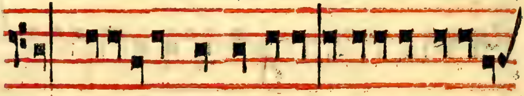
Nūquid parū vobis eſt moleſtos eſſe hominibus:

qui a moleſti eſtis et deo meo? Ecce virgo ꝯcipi-

et ⁊ pariet filiū: et vocabitur nomē eius emanu

el. Butyrū ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare

malum/ ⁊ eligere bonum. Tonus euãgelij. ℣. Domi-
nus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tu o.
Sequẽti a ſancti euãgeli j ſecũdũ mattheum.
ſecundũ lucam. ℟. Gloria tibi domine.
In illo tẽpore. Exurgens maria abi jt in
mõtana cum feſtinati one in ciuitatẽ iuda: et in-

trauit in domū zacharie: ꝛ ſalutauit e liſabeth. Et
repleta eſt ſpiritu ſancto e liſabeth: ꝛ exclamauit
voce magna: ꝛ dixit: Et vnde hoc mihi vt veniat
mater domini mei ad me? Et ait maria: Magni
ficat anima mea dominū. Et exultauit ſpiritꝰ me
us in deo ſalutari meo. Et videbit omnis caro

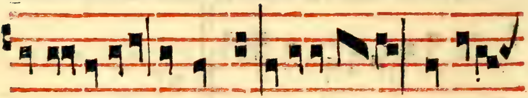

ſa lu ta re de i. Tonus antiquus epiſtolarum.
Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli: ad ro-
ma nos. Ad galathas: Ad titum.
Fratres: Corde enim creditur ad iuſti-
tiam: o re autem confeſſi o ſit ad ſalu tem
Di cit enim ſcri ptu ra: Omnis qui

credit in illum: non cõfunde tur. Domine quis
credidit auditui noſtro? Ergo fides ex auditu:
auditus autez per verbũ chriſti. Sed dico. Num-
quid non audierunt? In chriſto ieſu do-
mino noſtro.
Tonus euãgelii ℣. Do-
minus vobiſcũ. ℟ Et cum ſpiritu tuo. ℣.

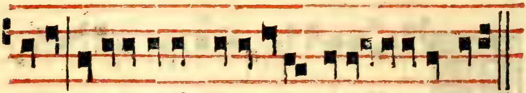

Sequēti a ſancti euangeli j ſecundū ioannem.
℟. Gloria tibi domine.
In il lo tēpore: Dixit ieſus ſimoni petro.
Simon ioānis: diligis me plus his? Dicit e i.
Etiaz domine: tu ſcis quia amo te. Dicit e i
Paſce agnos meos. Dicit e i tertio: Simon ioan

nis: amas me? Contriſtatus eſt petrus: qui a di-

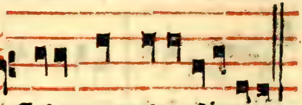

xit ei tertio: amas me. et dixit ei. Hoc autē

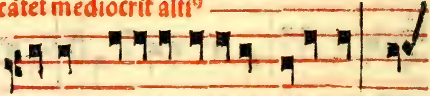
dixit: ſignificās q̄ morte eſſet clarificaturus deū.

Tonus lectionū ordinis minoꝝ. ¶ Ad cōpletorium lectio. Lector cantet verſum.

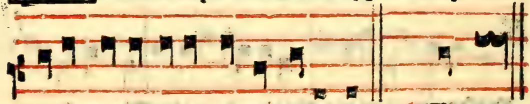

Jube domne benedicere.

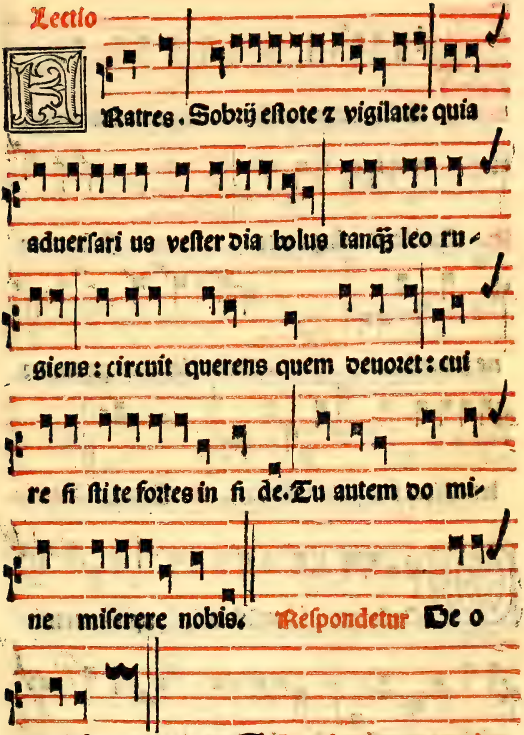
Sac̄dos cātet mediocrit̄ altiꝰ

Noctem qui etam et finez perfectuz: con-

cedat nobis dominus omnipotens. ℟. Amen.

gra ti as. ¶ Qua lectione completa:

Sacerdos dicat mediocriter altiꝰ ℣. Adiutorium noſtruꝫ in nomine domini.

℟. Qui fecit celuꝫ ⁊ terraꝫ. Tonus ſeu cantus modernus. Iube dom-

ne benedicere. Benedictio. Benedictione ꝑpetua ⁊

benedicat nos pater eternus. ℟. Amen. Lectio.

COnſolamini conſolamini popule meus:

dicit deus veſter. Reuelabitur gloria domini: et

videbit omnis caro pariter q̃ os domini locutuȝ
eſt. Uox di centis: Clama. Et di xi. Quid
clamabo? Omnis caro ſenū: ⁊ omnis gloria e ius
quaſi flos a grī. Exiccatum eſt ſenum: et cecidit
flos e ius: verbum autē domini manet in eternū.
Exultet ſanctus: qui a appropinquat ad palmā.

gaudeat peccator: quia inuitatur ad veniam. Ani-
metur gentilis: quia vocatur ad vitam. Tu autẽ
domine: miſerere nobis. ℟. Deo gratias. vel ſic:
In primo noc-turno matutini z dicto Pr nr: dicitur verſus
De o gratias.
Et ne nos indu-
cas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo.
Abſolutio
Exaudi domine ieſu chriſte preces ſer-

uo rum tu orum: et mi ſere re nobis: qui
cum patre et ſpiri tu ſancto viuis et regnas
deus in ſecula ſeculorum. Reſpōdetur Amen.
Lector cantet Jube domne benedicere. Benedictio.
Benedicti one per petu a: benedicat nos
pa ter eternus. Reſpondet Amen.

Prima lectio ꝯueniēs

Conſolamini conſolamini popule meus: dicit deus veſter. Tu autē domine miſerere nobis. ℟. Deo gratias. Lector cantet Iube domne benedicere. Benedictio Unigenitus dei filius: nos benedicere ꝛ adiuuare dignetur. ℟. Amen. Lcō. ij.

Loquimini ad coꝛ hieruſalē: ꝛ aduocate

e am: quoniaꝫ impleta eſt maliti a eius: dimiſſa
eſt iniqtas illius. Tu autẽ domine miſerere nobis
Lectoꝛ vt ſup. Bene-
℟. Deo gratias. cantet Iube domne. dictio. Spi-
ritus ſancti grati a: illuminet ſenſus ⁊ coꝛda no-
ſtra. R̃ndetur Amen. Lectio tertia.
SUſcepit de manu domini duplicia: pꝛo

omnibꝰ peccatis ſuis. Tu auteꝫ domine miſerere
nobis. ℟. Deo gratias. In .ij. noctur. abſolo. Ipſius pie-
tas ⁊ miſericordi a nos adiuuet: qui cum patre et
ſpiritu ſancto viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorum.
℟. Amen. Lector cantet Iube domne benedicere.
Benedictio Deus pater omnipotens: ſit nobis propiti-

us et clemens. Reſpondet: Amen. Lectio.iiij
Vox clamātis in deſerto: parate viam do-
mini: rectas facite in ſolitudine ſemitas dei no-
ſtri. Tu autē domine: miſe.
vt ſup̄. Benedictio.
Chriſtꝰ perpe-
tue det nobis gaudia vite. ℟. Amē. Lectio.v.
Omnis vallis implebitur: et omnis

mons ꝛ collis humiliabitur. Tu autē domine mi-
Bene-dictio. Ignez ſui amoꝛis accendat deus in coꝛdi-
bus noſtris: Respondet Amen. Lectio ſexta.
E Terūt prava in directa ꝛ aſpera in vias
planas. Tu autez. In tertio noctur. abſolu. Lectio A vinculꝰ peccatoꝛ
noſtroꝛuz: abſoluat nos omnipotēs et miſericoꝛs

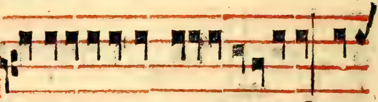

dominus. ℟. Amen. Lector cantet Iube domne bene.
Si dicit euā- geliū vel ome- dicat hec bn̄o. Ille nos benedicat: qui ſine fine
viuit ⁊ regnat. ℟. Amen.
Si v̄o ſit euan- geliū: dicatur hec benedictio.
Euāgelica lectio ſit nob̄ ſalus ⁊ ꝓtectio. ℟. Amē.
Lectio ſeptima. Lectio ſancti euāgelii ſecūdū lucam.
In illo tēpore: Exijt edictū a ceſare au-

Omelia ſancti Gregorij pape.

compellit. Tu autez domine : miſerere nobis.
Octaua benedictio dr̄ multis modis: vt infra.
Qñ dr̄ ſecūdū euāgeliū dr̄ hec bñdictio
Per euangelica dicta deleantur noſtra delicta.
Qñ nō eſt euāgeliū ſecūdū dr̄
Diuinū auxiliū maneat ſemper nobiſcuʒ.
vel Cui⁹ feſtū colim⁹ ipſe intercedat p̄ nob̄ ad dñm.
vel quoꝝ feſtū colim⁹: ipſi intercedāt p̄ nob̄ ad dñm.
℟ Amē.
Lcō 8. ꝯueniēs.

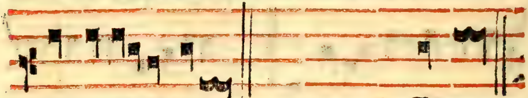
Nona benedictio ſic eſt. Ad ſoci e tatem ciuiuȝ ſupnoꝛũ:per

ducat nos rex angeloꝛum. ℟. Amen.

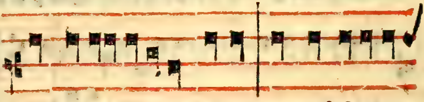
In nocte natalis domini bñdictio nona. Uerba ſancti euangeli j doceat nos

chꝛiſtus fili us de i. ℟. Amen.

Lectio ſancti euabgeli j ſecunduȝ ioannem.

In principi o erat verbuȝ:et verbũ erat

apud deum: et deus erat verbum. Et reliqua.
Omelia ſancti auguſtini epiſcopi:
NE vile aliquid putares quale cõſueuiſti
cogitare: cuȝ verba humana ſoleres audire: audi
quid cogites. Deus erat verbuȝ. Exeat nunc ne-
ſcio quis infidelis arrianꝰ: ⁊ dicat: quia verbuȝ

¶ Tonus ſeu cātus de Gloria patri: pro re-ſponſoriis prolixioribus: ſm differentias octo tonorum notatus ſiue diſtinctus.

¶ Sequitur Gloria de primo tono.

Lo ri a pa tri et fi li o: et
ſpi ri tu i ſan cto.
Secundus tonus.
G lo ri a pa tri et fi li o: et ſpi-
ri tu i ſan cto.
Tertius tonus.
G lo ri a pa tri et fi li o: et
ſpi ri tu i ſan cto.

Quartus tonus.
G lo ria patri et fili-
o : et ſpiri tu i ſan cto.
Quintus tonus.
G lo ria pa tri et fi li o :
ſpiri tu i ſan cto.
Sextus tonus.
G lo ri a pa tri et fi li o:
et ſpi ri tu i ſan cto.

Septi-mus to nus. Glo ri a pa tri ⁊ fi li o: ⁊ ſpi
ri tu i ſan cto.
Octa-uus to-nus. Glo ri a pa tri et fi li-
o: et ſpiri tu i ſan cto.
Ad p̄mā cap̄.
Regi ſeculoꝝ immoꝛtali inuiſibili: ſoli
deo honoꝛ ⁊ gloꝛi a: in ſecula ſeculoꝝ amen. ℟.

Deo gratias. Ad primã p to tuʒ annũ ℟. br. Chriſte fili dei viui:
Miſere re nobis. De ad uentu ℣. Qui ventur⁹ es i mũdũ
In epiphania
℣. Qui natus es de maria virgine. ℣. Qui appa-
ru iſti hodie. ℣. Qui ſedes ad dexteraʒ patris. ℟.
Miſere re nobis ℣. Glori a patri et filio ꝛ ſpi
ritu i ſacto. ℟. Chriſte fili dei. ℣. Exurge chri

ſte adiuua nos. ℟. Et libera.
In aduētu ad tertiā ℟.br.
Ueni ad libe rādū nos: Domine deus virtutū. ℣.
Oſtēde faciez tuam: ⁊ ſalui erim⁹. ℟. Domine ℣.
Gloria patri ⁊ filio: ⁊ ſpiritui ſācto. ℟. Ueni ad
℣. Timebūt gētes: nomē tuum domine.
liberādū nos. Ad ſextā ℟.br. Oſtende nobis do-
mine: Miſericordiam tuam. ℣. Et ſalutare

tu vꝫ da nobis. ℟. Miſeri. ℣. Gloria patri. vt ſ

℣. Memento nr̄i dñe: in bñplacito ppl'i tui

℟. Oſtēde no. Ad nonā ℟ br. Sup te hie ruſalem:

Orietur dominꝰ. ℣. Et glori a e ius i te videbi

tur. ℟. Ori etur. ℣. Gloria patri. ℟. Super te.

℣. Dñe deꝰ vir tutū ꝯuerte nos In vigilia natalis dñi ℟. bre.

Hodie ſcietis: Quia veniet dominus. ℣. Et mane videbitis gloriam eius. ℟.

Quia ꝛc. ℣. Gloꝛia patri ꝛ filio: ꝛ ſpiritu ſ ſácto.
℣. Conſtan-tes eſtote.
℟. Hodie. Ad ſextã ℟ bꝛ̃. Craſtina di e: Dele-
bitur iniquitas terre. ℣. Et regnabit ſuper nos
ſaluatoꝛ mundi. ℟. Delebitur. ℣. Gloꝛia patri. ℟.
℣. Craſtina e-rit vobis ſalus.
Craſtina die. Ad nonã ℟. bꝛ̃. Craſti na: Erit
vo bis ſalus. ℣. Dicit dominꝰ deus exercituũ.

℣. Craſtina die: delebit iniqtas tre. In die natal' ad iij. ℟. br.
℟. Erit vobis ℣. Gl'ia. ℟. Craſtina.
Verbum caro factũ eſt: Alle luia alleluia.
℣. Et habitauit in nobis. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri et filio: et ſpiritui ſãcto. ℟. Verbũ caro.
℣. Ipſe inuocabit me: alleluia.
Ad ſextã ℟. br. Notũ fec dñs: Alle luia alleluia.
℣. Salutare ſuum. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟.

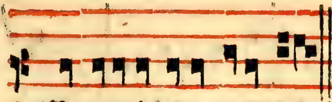

℣. Uidert oēs fines terre all'a.
Notuʒ fecit. Ad nonā ℟ bꝛ Uiderūt ōnes fines
terre: Alleluia alleluia. ℣. Salutare dei noſtri. ℟.
Alleluia. ℣. Gloꝛia patri. ℟. Uiderūt omnes.
℣. Uerbum caro fcm̄ eſt. all'a.
In epiphania ad tertiā ℟ bꝛ. Reges tharſis ꝛ inſule Mūera
offerēt. ℣. Reges arabum et ſabba dona ad-
ducent. ℟. Munera offe. ℣. Gloꝛi a patri et

fili o: z ſpiritu i ſancto. ℟. Reges tharſis et in.
℣. Omnes de ſabba venie͞t: al.
Ad ſextā ℟. bz.
Omnes de ſabba venient: Al-
le luia alleluia. ℣. Aurū z thus deferentes. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. Omnes de ſab.
℣. Adorate dominū: alleluia.
Ad nonā ℟ bz.
Adorate dominū: Alle luia alle-
luia. ℣. In aula ſancta eius. ℟. Alle luia. ℣.

Gloria patri et filio: z ſpiritui ſctõ. ℟. Adorate do.
℣. Adorate
deuz: alleluia.
¶ In dieb⁹ do
minicis ad ter
tiam ℟. bre.
Inclina cor meum de us:
In teſtimoni a tu a. ℣. Auerte oculos me-
os ne videant vanitatez: in vi a tu a viuifica me.
℟. In teſtimo. ℣. Gloria patri et fili o: et
ſpiritu i ſancto. ℟. Inclina cor.
℣. Ego dixi dñe
miſerere mei.
Ad ſextã ℟. br.

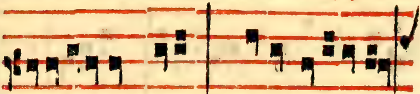

In eternum domine: Permanet ver bū tuū. ℣.
In ſeculum ſeculi veritas tua. ℟. Permāet ver.
℣. Glori a patri et fili o: z ſpiritu i ſancto. ℟. In
℣. Dn̄s rḡit me: z nihil m̄ derit.
eternum. Ad nonā ℟ bt̄. Clamaui in toto cor
de me o: Exaudi me domine ℣. Juſtificationes
tuas requiraz. ℟. Exaudi me. ℣. Gloria patri z.

℣. Ab occultis meis: mũda me domine.

In diebꝰ ferialibꝰ ad .iij. ℟. bre.

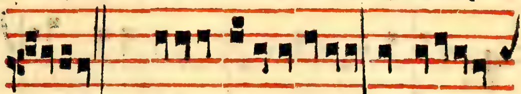
℟. Clamaui in toto coꝛde meo.

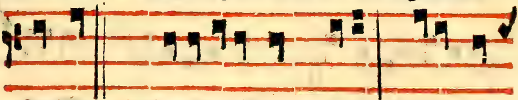
Sana animaȝ meam: Quia peccaui tibi.

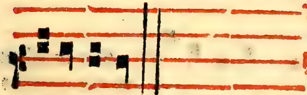
℣. Ego dixi domine miſerere mei. ℟. Quia pec-

caui tibi. ℣. Glori a patri et fili o: et ſpiritu i

ſancto. ℟. Sana animam meam: Quia pec-

ca ui ti bi.

℣. Adiutoꝛ meꝰ es tu: ne derelinquas me.

℟. Neq; deſpicias me: deus ſalutaris meus.

Ad ſextā ℟. bi
Benedicam dominū: In omni tēpore. ℣. Sem
per laus eius in ore meo. ℟. In oi ℣. Gloria.
℣. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit.
℟. Benedicam. Ad nonā ℟. bi. Redime me
domine: Et miſerere mei. ℣. Pes enim meus
ſtetit in via recta. ℟. Et miſerere ℣. Gloria
patri ⁊. ℟. Redime me domine
℣. Ab occultis meis munda me domine.

In quadrageſima ad iij. ℟. b.

Ipſe liberauit me: De laqueo venantium.

℣. Et a verbo aſpero. ℟. De laqueo. ℣. Gloria pa-

tri et filio: et ſpiritui ſancto. ℟. Ipſe liberauit.

℣. Scapul' ſuis: obūbrabit tibi.

Ad ſextā ℟. bř. Scapulis ſuis: Obumbra bit tibi. ℣.

Et ſub pennis eius ſperabis. ℟. Obum brabit. ℣.

℣. Scuto circumdabit te veritas eius.

Gloria patri. ℟. Scapulis. Ad nonā ℟. bř. Scu-

to circũdabit te ve ri tas eius ℣. Nõ timebis
a timore nocturno. ℟. Ve ri tas. ℣. Gloria pa
tri & filio. ℟. Scuto circũ dabit.
℣. Angelis ſuis deus mãdauit de te. Ut cuſtodiãt.
Dñica de paſſi one ad iij. ℟. b.
Erue a framea: Deus animã meam. ℣.
Et de manu canis vnicã meam. ℟. Deꝰ animã.
℣. De ore leo- nis libera me domine.
Repli catio Erue a. Ad ſextã ℟. bi De ore leonis: Libe-

ra me domine. ℣. Et a coꝛnib⁹ vnicoꝛniuꝫ hu-
militatem meam. ℟. Libera me domine.
℣. Ne perdas cū impijs deus animā meaꝫ.
Replicatio. De oꝛe leonis. Ad nonā ℟. bꝛ. Ne perdas
cum impi js: Deus animam meam. Versus.
Et cum viris ſanguinuꝫ vitam meam. ℟. De-
us animaꝫ meam. Replicatio. Ne perdas cum im-

pi js. ℟ Eripe me do mine: ab homi ne malo.

¶ Feria quinta cene domini.

In pͥmo nocturno ℟.

Vertant retroꝛſū: ⁊ erubeſcāt. ℟. Qui cogitant mihi mala. In ſecū do noc. ℣ſus. Deus meus eripe me: de manu peccatoꝛis. ℟. Et de manu ꝯtra legē agen tis: ⁊ iniqui. In .iij. noctno ℣ſus. Exurge domine. ℟. Et iudi ca cauſam meam. Ad lau des ℟. Homo pacis mee: in

quo ſperaui. ℟. Qui edebat panes meos: amplia-
uit aduerſum me ſupplantati oneꝫ.
¶ Feria vj. In.j. noc. ℟. Diuiſerūt ſibi veſtimenta me a. ℣. Et ſu-
per veſtem meam miſerūt ſortem. In.ij. noc. ℟. Inſur-
rexerūt in me: teſtes iniqui. ℟. Et mētita eſt ini-
quitas ſibi. In. iij. noc. ℟. Locuti ſunt aduerſum me:

lingua doloſa. ℟. Et ſermonibus odij circūde-
derunt me: ⁊ expugnauerūt me gratis. Ad laudes ℣.
Collocauit me: i obſcuris. ℟. Sicut mortuos ſeculi.
Sabbo in .j. noc. ℣.
In pace in idipſuʒ. ℟. Dormiam ⁊ requi-
eſcam. In .ij. noc ℣. Tu auteʒ domine: miſerere mei.
℟. Et reſuſcita me: et retribuam eis. In .iij. noc. ℣.

In pace factꝰ eſt: locus eius. ℟. Et i ſion: habita-

Ad lau

ti o eius. ℣ſus. Caro mea requieſcet i ſpe. ℟. Et

non dabis ſanctū tuuȝ videre corruptionem.

Sequuntur ℟ia breuia ad horas diei de tēpore paſchali vſq ad feſtuȝ corporis chri-ſti incluſiue: poſtea de feſtiuitatibus ſāctoꝝ.

Ad primaȝ tēpore paſchali ℟iuȝ breue.

Chriſte fili de i viui: Miſerere nobis: Al

le luia alleluia. ℣. Qui ſurrexiſti a mortuis. ℟.

Alle luia. ℣. Glori a patri ꝛ filio: ꝛ ſpiritui ſácto
℣. Exurge chri-ſte adiuua nos: al'.
℟. Chriſte. Ad tertiá ℟. bř. Surrexit dñs d ſepl'chro:
Alle luia alleluia. ℣. Qui pro nobis pependit in
ligno. ℟. Alle luia. ℣. Gloria. ℟. Surrexit do.
℣. Surrexit do min⁹ ve: all'a.
Ad ſextá ℟. bř. Surrexit domin⁹ vere: Alle luia
alleluia. ℣. Et apparuit ſimoni. ℟. Alleluia. ℣.

Gloria patri. ℟ Surrexit domi.
℣ Gauiſi ſūt. diſcipuli: allā. Ad nonā ℟ brē.
Gauiſi ſunt diſcipuli: Alle luia alleluia. ℣ Ui
ſo domino. ℟ Alle luia. ℣ Glo ri a patri et fi
℣ Mane no biſcū dñe: allā. In aſcēſiōe dñi
li o ⁊ ſpiritu i ſancto. ℟ Gauiſi. Ad tertiā ℟ brē.
Scēdit deus in iubilatione: Alle luia
alleluia. ℣ Et dominꝰ in voce tube. ℟ Alleluia. ℣

Feria vi.in aſcenſiõe dñi.

℟ Dñs in ce- lo: alleluia.
ad patreꝫ meum ⁊ patrẽ veſtrũ.
¶ In pẽthecoſte Ad tertiã ℟ bꝛ.
Spiritus domini repleuit oꝛbem terrarũ:
Alle luia alleluia. ℣. Et hoc qd̃ ꝯtinet omni a
ſciẽtiaꝫ habꝫ vocis ℟. Alle luia ℣. Glĩa ℟ Spũs.
℣. Sp̃s pacl'tꝰ ℟ Ad vj.
℟. bꝛ. Spũs paclit⁹: Alle luia allꝫ. ℣. Docebit vos
℣. Repleti ſũt oẽs. Ad ix.
õnia. ℟ Alleluia. ℣. Glĩa ℟. Sp̃s. ℟. b. Repleti

ſunt omnes ſpiritu ſancto. Alle luia alleluia. ℣.

Et ceperūt loqui. ℟. Alleluia. ℣. Glori a patri

et filio. ℟. Repleti ſunt omnes.

℟. Loquebant varijs linguis apoſtoli. all'a.

In feſto trinitatis ad iij. ℟. b3

Benedicam⁹ patrē3 z filium: Cū ſācto

ſpiritu. ℣. Laudemus z ſuperexaltemus eum in ſe-

cula. ℟. Cū3 ſācto. ℣. Gloria. ℟. Benedicamus.

℟. Bñdictus es domine.
Ad vj. ℟. bre. Benedict⁹ es domine: In firmamē-
to celi. ℣. Et laudabilis ꝛ glorioſus in ſecula. ℟.
In firmamēto. ℣. Gloria. ℟. Bñdict⁹. Ad ix. ℟. b.
℣. Verbo dñi.
Verbo domini: Celi fi rmati ſūt. ℣. Et ſpiritu
oris eius omnis virtus eorum. ℟. Celi fir ma.
℣. Sit nomē domini bñdictū.
In feſto corpis
℣. Glori a patri. ℟. Verbo domini. xpi ad. iij. ℟. bñ

Panem celi dedit eis: Alle luia alleluia. ℣.
Panez angelorū mãducauit homo. ℟ Alleluia. ℣.
℣. Cibauit il-los ex adipe fru-menti: alleluia
Gloria patri. ℟. Panē. Ad sextã ℟. bř. Ciba-
uit illos ex adipe frumenti: Alle luia alleluia. ℣.
Et de petra melle saturauit eos. ℟. Alle luia. ℣.
℣. Educas pa-nē d terra: all'.
Gloria patri. ℟. Cibauit illos. Ad nonã ℟. bř.

Educas panē de terra: Alle luia alleluia. ℣. Et
vinū letificet cor hominis. ℟. Alleluia. ℣. Glo
ri a p. ℟. Educas.
℣. Posuit fines tuos pacē all'a.
¶ In festo cōceptionis virginis Marie Ad ix. ℟. bz.
Libera me ex ore leonis: Alle luia alle
luia. ℣. Et a cornib⁹ vnicorniuʒ humilitatē meaʒ.
℟. Alle luia. ℣. Glori a. ℟. Libera.
℣. Erue a framea de⁹ aiaʒ.
Ad vj. ℟. bz.

Erue a framea deus animã meã: Alle luia alle-
luia. ℣. Et de manu canis vnicã matrẽ meam. ℟.
℣. Vere dñs ẽ in loco ſcõ iſto
Alle luia. ℣. Gloria pa ℟. Eru e. Ad nonã ℟. b.
Vere domin⁹ eſt in loco ſancto iſto: ⁊ ego neſcie-
bam Alle luia alleluia. ℣. Non eſt hic aliud ni
ſi domus de i ⁊ porta celi. ℟ Alle luia. ℣. Glo-

ri a patri. ℟. Uere domin⁹.

℣. Scalã vidit iacob: cuius cacumen celum tangebat: alleluia.

¶ In inuẽtiõe ſcẽ crucis: ad .iij. ℟. breue.

Hoc ſignũ crucis erit in celo: Alle luia

alleluia. ℣. Cum domin⁹ ad iudicandũ venerit ℟.

Alle luia. ℣. Gloria p. ℟. Hoc ſignũ. Ad ſextã ℟. br.

℣. Adoramus te chriſte: ꝛc.

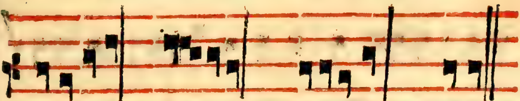
Adoram⁹ te chriſte ꝛ benedicim⁹ tibi: Alle luia.

alleluia. ℣. Quia p crucẽ tuã redemiſti mun

℣. Oīs terra. Ad. it:
duz. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Adoram⁹. ℟. bre.

Omnis terra adoret te deus: ⁊ pſallat tibi: Alle
luia alleluia. ℣. Pſalmuz dicat nomini tuo. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria. ℟. Omnis. ℣. Hↄ ſignū cru-
cis erit i celo: al ¶ In appari-
tiõe ſcti michaelis ad horas diei. Ad tertiā ℟. brē.

Stetit angelus iuxta aram templi: Allelu-
ia alleluia. ℣. Habens thuribulum aureum in.

manu ſua. ℟. Alleluia. ℣. Gloꝛia pa. ℟. Stetit.

℣. Aſcẽdit fumus aromatũ in cõſpectu domini: alleluia.

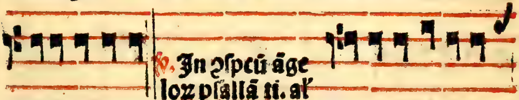
Ad ſextã ℟. bꝛ. Aſcẽdit fumus aromatũ in con-

ſpectu domini: Alle luia alleluia. ℣. De ma-

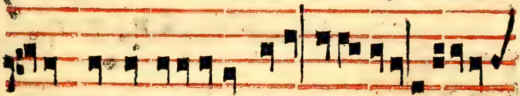

nu angeli. ℟. Alle luia. ℣. Gloꝛia patri ⁊ filio. ℟.

℣. In ɔſpcũ ãge loꝛ pſallã ti. al

Aſcẽdit fum⁹. Ad ix. ℟. bꝛ. In cõſpectu ange

loꝛuꝫ pſallam tibi deus meus: Alle luia alleluia.

℣. Adoꝛabo ad templũ ſanctũ tuũ: ⁊ cõfiteboꝛ no-

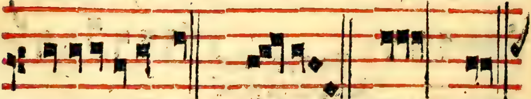
mini tuo. ℟. Alle luia. ℣. Gloꝛia patri. ℟. In

conſpectu angeloꝝ pſallam tibi. ℣. Adoꝛate dñm: allʼa. ¶ In ſcti ioannis bapti. ad tertiã ℟. bꝛ.

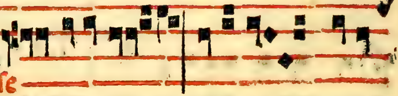

Fuit homo: Miſſus a deo. ℣. Cui no-

men erat ioannes. ℟. Miſſus. ℣. Gloꝛia ℟. Fuit.

℣. Int natos mulieꝝ Ad ſextã ℟. bꝛ.

Int natos mlʼierũ Nõ ſurre xit maioꝛ

℣. Joanne baptiſta. ℟. Nõ ſur. ℣. Gloria. ℟. Inter.
℣. Eliſabeth zacharie. Ad ix. ℟. vi.
Eliſabeth zachari e: Magnũ vi ruz
genuit. ℣. Joannem baptiſtã precurſorez domini. ℟.
℣. Iſte puer magnꝰ corã domino. ¶ In tranſfiguratõe dñi ad iij. ℟. b.
Magnũ. ℣. Glori a. ℟. Eliſabeth.
Gloriosus apparuiſti in cõſpectu domini.
Alle luia alleluia. ℣. Propterea decorẽ induit

te dominus. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Glorioſus.
℣. Gloria ⁊ ho nore corõaſti.
Ad. vj. ℟. bř.
Gloria ⁊ honore coronaſti eum do-
mine: Alleluia alleluia. ℣. Et conſtituiſti eum ſu
per opera manuum tuarum. ℟. Alleluia. ℣. Glo
ria patri. ℟. Gloria ⁊ honore coro.
℣. Magna eſt glĩa eius in ſa.
Ad. ix. ℟. bř.
Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: Alle luia

alleluia. ℣. Gloriam ⁊ magnum decorem impo

nes ſuper eũ. ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri ⁊ fi. ℟.

℣. Corona au rea ſuper caput eius: all'a.

Magna eſt gloria eius in ſalutari.

¶ In feſto aſſũptionis virginis marie: ad .iij. ℟. bř.

Exaltata eſt: Sctā de i gẽitrix. ℣. Su

per choros angelorum ad celeſtia regna. ℟. San

℣. Aſſumpta eſt maria in ce lũ gaudẽt an geli.

cta. ℣. Gloria pa. ℟. Exaltata eſt. Ad vj. ℟. bř.

Aſſumpta eſt maria in celũ: Gaudent angeli: ℣.
Laudantes benedicunt dominũ. ℟. Gaudent. ℣.
℣. Maria virgo aſſumpta ẽ: ad ethereũ thalamum. Ad
Glori a. ℟. Aſſumpta. nonã ℟. bꝛ. Mari a
virgo aſſumpta eſt: Ad e there um thalamuz. ℣.
Jn quo rex regum ſtellato ſedet ſoli o. ℟. Ad
℣. Dignaꝛ me laudare te vir/go ſacrata. Jn exaltatõe ſcẽ. ✠
ethere uz. ℣. Glori a. ℟. Maria. ad tertiã ℟. bꝛ.

Hoc ſignũ crucis: Erit in celo ℟. Cũ do
minus ad iudicandũ venerit. ℟. Erit in. ℣. Glo
℣. Adoramus te chriſte et be/nedicim⁹ tibi.
ria. ℟. Hoc. Ad ſextã ℟. br. Adoram⁹ te chriſte
Et benedici m⁹ tibi. ℣. Qui a per crucẽ tuam
redemiſti mũdũ. ℟. Et be. ℣. Gloria. ℟. Ado.
℣. Omnis terra adoret te deus: et pſallat tibi.
Ad .ix. ℟. br. Omnis terra adoret te deus: Et pſal-

lat tibi ℣. Pſalmũ dicat nomini tuo. ℟. Et pſal.

℣. Hoc ſignuʒ crucis erit i ce lo.

℣. Gloria patri ⁊ fi. ℟. Omnis ter.

¶ In dedicatione ſci michaelis: ad tertiam ℟. bre.

STetit angel⁹: Iuxta a raʒ tẽpli. ℣. Ha

bens thuribulũ aureum in manu ſua. ℟. Iuxta.

℣. Aſcẽdit fumus aromatũ

℣. Gloria. ℟. Stetit. Ad vj. ℟. bre. Aſcẽdit fu-

mus aromatũ: In cõſpe ctu domini. ℣. De ma

nu angeli. ℟. In cõſpe. ℣. Gloria. ℟. Aſcendit.

℣. In ɔſpectu angelorum.

Ad nonã ℟. bř. In cõſpectu angeloruȝ. Pſallã tibi

de us me⁹ ℣. Adorabo ad tẽplũ ſctm̃ tuuȝ ⁊ ɔfite

bor nomini tuo. ℟. Pſal. ℣. Glia. ℟. In.

℣. Adora te dñȝ: all'. Oẽs angeli ei⁹ al'.

In feſtis apoſtoloꝝ ad tertiã ℟. bř.

IN omnem terram: Exiuit ſonus eoruȝ. ℣.

Et in fines orbis terre verba eorum. ℟. Exiuit.

℣. Gloria patri et filio: et ſpiritui ſcõ. ℟. Jn oēm.
℣. Cõſtitues eos principes.
Ad vj. ℟. b. Cõſtitues eos ꝑncipes Sup omnē trã ℣.
Memores erũt nominis tui domine. ℟. Sup. ℣.
Gloria. ℟. Cõſtitues.
℣. Nimis honorati ſunt.
Ad nonã ℟. bi. Nimis
honorati ſunt: Amici tu i de⁹. ℣. Nimis con-
fortatus eſt principatus eorum. ℟. Amici tu.

℣. Annūciauerunt opera dei.

¶ In feſtis ſcōꝝ apl'oꝝ ac martyꝝ tpe paſchali ℟. br.

℣. Gloria patri. ℟. Nimis ho.

Sancti ꝛ iuſti in domino gaudete. Alle lu ia alleluia. ℣. Vos elegit de⁹ in hereditatē ſibi ℟. Alle luia. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſācto ℣. Lux ꝑpetua.

℟. Sancti. Ad ſextā ℟. br. Lux ꝑpetua lucebit ſā ctis tuis domine. Alle luia alleluia. ℣. Et eterni-

℣ Letitia ſempitna tas tẽpoꝝ. ℟ Alleluia. ℣ Glia. ℟ Lux. Ad ix. ℟. b

Letitia ſempiterna ſup capita eorũ: Alle luia: al leluia. ℣. Gaudiũ ⁊ exultationẽ obtinebunt. ℟. Alle luia. ℣. Gloria. ℟. Letitia ſẽ.

℣. Precioſa in ɔſpectu dñi: a ℟. ¶ In feſto vnius martyris. ad tertiã ℟ bñ.

Gloria ⁊ honore coronaſti euz domine. ℣. Et cõſtituiſti e uz ſuper opera manuum tuarum. ℟.

℟. Poſuiſti do mine ſup ca.
Coronaſti. ℣. Gloria pa. ℟. Gloria z Ad ſextã ℟. bř.
Poſuiſti domine Sup ca put eius. ℣. Coronã de
℟. Magna ẽ glo ria eius.
lapide ꝑcioſo. ℟. Sup. ℣. Glia. ℟. Poſu Ad ix. ℟. b
Magna eſt gloria eius: In ſaluta ri tuo ℣. Glo
riam z magnũ decorem impones ſuper eum. ℟.
℣. Juſt⁹ vt pal ma florebit.
In ſalu. ℣. Gloria. ℟. Magna eſt.
¶ In feſtis plĩ moꝝ martyrũ ℟. breue.

Letamini in domino: Et exulta te iuſti. ℣.

Et gloriamini omnes recti corde. ℟. Et exulta. ℣.

Gloria pa. ℟. Letamini in do mi. ℣. Exultẽt iuſti in conſpe. Ad ſextã ℟. bꝛ.

Exultent iuſti: In cõſpe ctu dei. ℣. Et delecten tur in letitia. ℟. In ↄſpe. ℣. Gloria. ℟. Exultẽt.

℣. Juſti autez i ꝑpetuũ viuẽt. Ad .ix. ℟. bꝛe. Juſti autẽ: In perpetuum viuent. ℣.

Et apd dominū eſt merces eoꝛū. ℟. In p. ℣. Glo-

ri a patri. ℟. Juſti autem.

℣. Exultabūt ſācti ꝛc̄.

In feſtiuitatib⁹ cōfeſſoꝛum pontificum. ad tertiam ℟. breue.

Amauit euȝ domin⁹: Et oꝛna uit eum. ℣.

Stolā gloꝛi e induit eum. ℟. Et oꝛ. ℣. Gloꝛi a. ℟.

℣. Elegit eum dominus.

Amauit euȝ. Ad ſextā ℟. bꝛ. Elegit euȝ dominus:

Sacerdo tez ſibi. ℣. Ad ſacrificādū e i hoſtiaȝ

℟. Tu es ſacerdos i eternum.
laudis. ℟. Sacer. ℣. Gloꝛia. ℟. Elegit. Ad ix. ℟. bꝛ
Tu es ſacdos: In e ternū ℣. Secundū oꝛdinē
℟. Juſtuz duxit dominus.
melchiſedech. ℟. In e. ℣. Glia. ℟. Tu.
¶ In ꝯfeſſoꝛib⁹ nō pōti. Ad tertiā ℟. bꝛe.
Amauit euz domin⁹: Et oꝛna uit euz. ℣.
Stolā gloꝛie induit euz. ℟. Et. ℣. Glia. ℟. Ama.
℣. Os iuſti medita.
Ad. vj. ℟. bꝛ. Os iuſti: Meditabitur ſapientiam. ℣.

Et lingua eius loquetur iudicium: ℟. Meditabi
tur. ℣. Gloria patri et. ℟. Os iuſti. ℣. Lex dei ei⁹
Ad ix. ℟. br.
Lex dei eius: In corde ipſi⁹. ℣. Et nõ ſupplan
tabuntur greſſus eius. ℟. In corde ipſius. ℣.
Gloria patri ⁊ filio. ℟. Lex dei ei⁹
℣. Juſtum deduxit domin⁹
¶ In virgib⁹ Ad tertiã ℟. br.
Speci e tua: Et pulchritudi ne tua. ℣.

Intēde pſpere/ pcede ⁊ regna. ℟. Et pulchritu. ℣.
℣. Adiuuabit eam deus ⁊c̄.
Gloria. ℟. Specie. Ad. vj. ℟. bꝛ. Adiuuabit eam
Deus vul tu ſuo. ℣. Deus i medio eiꝰ nō ꝯmo
℣. Elegit eaꝫ deus.
uebit. ℟. Deus. ℣. Glia. ℟. Adiuua. Ad ix. ℟ bꝛ.
Elegit eaꝫ deus: Et p ele git eaꝫ. ℣. In taber-
naculo ſuo habitare facit eam. ℟. Et preele git.

℣ diffuſa ē gr̃a

¶ Jn dedicatōe eccleſiarum.

ad tertiā ℟. bȓ.

Gloria patri. ℟ Elegit eam.

Domū tuaꝫ domine: Decet ſan ctitudo

℣. Jn lōgitudine dierū. ℟. Decet ſan ℣. Gloria. ℟.

℣. Locus iſte ſā ctus eſt.

Domū tuaꝫ. Ad vj. ℟. bȓ. Locus iſte ſanctꝰ eſt:

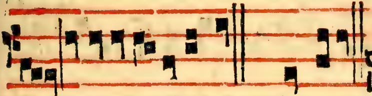
Jn quo orat ſacerdos: ℣. Pro delictis ꝛ peccatis

populi. ℟. Jn quo. ℣. Gloria. ℟. Locus.

℣. Hec eſt domꝰ dñi.

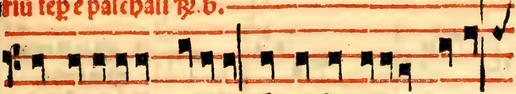
Ad. ix. ℟. bre.

Hec eſt domus domini: Firmiter edi ficata. ℟.
Bene fundata eſt ſupra firmã petrã. ℟. Firmit.
℣. Bñ funda-
ta eſt dom⁹ dñi.
℣. Gloria patri. ℟. Hec eſt dom⁹. ¶ Ad cõpletoriũ
℟. bře.
In manus tuas domine: Cõmendo ſpi-
ritũ meum. ℣. Redemiſti nos domi ne: deus
ve ritatis. ℟. Cõmendo. ℣. Gloria patri ⁊ fi-

℣. Cuſtodi nos dñe: vt pupillam oculi.

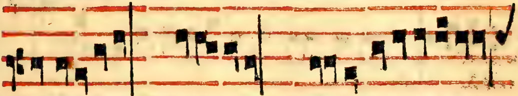
li o: ꝛ ſpiritu i ſācto ℟. In man⁹. ¶ Ad cõpletoriũ tẽpe paſchali ℟. b.

In man⁹ tuas domine cõmendo ſpiritũ meum

Alle luia alleluia. ℣. Redemiſti nos domine de

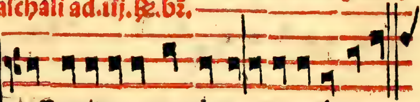

us veritatis. ℟. Alleluia. ℣. Gloꝛia patri ꝛ fi li o:

℣. Cuſtodi nos dñe vt pupillã oculi: alleluia.

ꝛ ſpiritu i ſācto. ℟. In manus. ¶ In feſtis ꝯfeſſoꝝ pōti. tpe paſchali ad. iij. ℟. bi.

Amauit eum dominus ꝛ oꝛnauit eum:

Alle luia alleluia. ℣. Stolā glorie induit eum. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria pꝛi. ℟. Amauit
℣. Elegit eum dominus.
Ad ſextā ℟. bꝛ.
Elegit eum dominꝰ ſacerdotē ſibi: Alle luia al-
leluia. ℣. Ad ſacrificandū ei hoſtiam laudis. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria pꝛi ℟. Elegit.
℣. Tu es ſacerdos in eternū.
Ad .ix. ℟. bꝛ.
Tu es ſacerdos in eternum: Alle luia alleluia ℣.

Secūduʒ oꝛdinem melchiſedech. ℟ Alle luia.
℣. Iuſtū dedu xit dominus ⁊c.
¶ In feſtis ɔfeſſoꝝ nō pōti. ad. iij. ℟. bꝛ.
℣. Gloꝛia patri. ℟ Tu es ſac.
Amauit eum domin⁹ et oꝛnauit eum: Al-
le luia alle luia. ℣. Stolam gloꝛie induit eum. ℟
Alle luia. ℣. Gloꝛia p. ℟ Amauit. Ad ſextā ℟. bꝛ.
℣. Os iuſti ⁊c.
Os iuſti meditabitur ſapientiaʒ: Alle luia alle-

Tēpoꝛe paſchali

luia. ℣. Et lingua eius loquetur iudiciuꝫ. ℟. Al

le luia. ℣. Gloꝛia pa. ℟. Os iuſti. ℣. Lex dei eius. Ad .ix. ℟. bꝛe.

Lex dei eius in coꝛde ipſius: Alle lu ia alleluia. ℣.

Et non ſupplantabuntur greſſus eius. ℟. Alle-

luia. ℣. Iuſtū deduxit dominus ꝛc. ℣. Gloꝛia patri. ℟. Lex dei. ¶ In feſtiuitatibꝰ virginū Ad iij. ℟. bꝛe.

Specie tua ꝛ pulchꝛitudine tua: Alle luia

alleluia. ℣. Intende proſpere procede ⁊ regna. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria pa. ℟. Specie.
℣. Adiuuabit eam.
Ad ſexta ℟. br.
Adiuuabit eam deus vultu ſuo: Alle luia allelu
ia. ℣. Deus in medio eius non cõmouebitur. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria patri. ℟. Adiuuabit eam
deus vultu ſuo.
℣. Elegit eã deus: ⁊ pree.
Ad ix. ℟. br.
Elegit e am deus:

et preelegit eam: Alle luia alleluia. ℣. Jn ta-

bernaculo ſuo habitare facit eaꝫ. ℟. Alle luia.

℣. Diffuſa eſt gr̃a ĩ labĳs tu is: alleluia.

℣. Gloria pa. ℟. Elegit eaꝫ.

Jn dedicatōe eccl̃ia rū tpe paſchali ℟. bre.

Domū tuam domine decet ſanctitudo.

Alle luia alleluia. ℣. Jn longitudine dieruꝫ. ℟.

℣. Locus iſte ſanctus eſt.

Alleluia. ℣. Gloria p. ℟. Domū.

Ad vj. ℟. bre.

Locus iſte ſanctus eſt in quo erat ſacerdos: Alle-
luia alleluia. ℣. Pro delictis ꝛ peccatis populi. ℟.
Alle luia. ℣. Gloria pa. ℟. Locus. Ad nonã ℟. bř.
℣. Hec eſt do mus domini.
Hec eſt domus domini firmiter edifica ta: Alle-
luia alleluia. ℣. Bene fundata eſt ſupra firmaꝫ
petrã. ℟. Alleluia. ℣. Gloria. ℟. Hec ẽ.
℣. Bñ fũ data ẽ do mus dñi: alleluia.

VBI
IBI

¶ Dñica .j. aduẽt⁹: ꝛ ꝑ totũ aduẽtũ ad veſpas hymn⁹

Ad laudes hymn⁹.

Ad tertiā hym.

N Unc ſancte nobis ſpiritꝰ: vnū patri cū fi

li o: dignare prōptus ingeri: noſtro refuſus pectoꝛi.

¶ In die natalis dñi: ⁊ p oct. hymnꝰ

C Hꝛiſte redemptoꝛ omnium: ex patre

patris v nice: ſo lus ante prin cipium: na

tus inef fa bi liter.

Ad laudes hym.

A Solis oꝛtus cardine: ad vſq; ter re li-

mitē:chꝛiſtū canam⁹pꝛīcipem: natū maria ṽgine.
¶ In ephia dñi hym.
H Oſtis herodes impie: chꝛiſtuz venire qd
times nō eripit moꝛtali a: q regna dat celeſti a.
Per ho diei tonus.
Nunc ſancte nobis ſpiritus:vnuz ꝛc.
In ſabbatis ad veſpas hymn⁹
O Lux beata trinitas:et pꝛīcipalis vnitas:
iam ſol recedit igneus:infunde lumē coꝛdibus.

R

In dñicis ad horas diei.

Jn.xl.ad vſ.hymn⁹
Audi benigne ꝯditoꝛ: nr̄as preces cū fleti
b⁹: in h̄ ſacro ieiunio fuſas q̄dragena rio.
¶ Jn dn̄icis diebus xlᵉ tm̄: ad veſpas hymn⁹
Aures ad noſtras de itatis preces: deus in
clina pietate ſo la: ſupplicū vota ſuſcipe pre
ca mur fa mu li tu i.
¶ Jn dn̄ica d̄ paſſiōe ꝛ infra ad veſpas hym
Vexilla re gis pꝛodeūt: fulget crucis my

ſteriũ3:q̃ carne carnis cõditoꝛ:ſuſpẽſus ẽ patibulõ

Tẽpoꝛe paſchali ad vẽ hym.

AD cenã agni ꝓuidi: ⁊ ſtolis albis candi

di: poſt trãſitũ maris rubꝛi:xp̃o canam⁹ ꝑncipi.

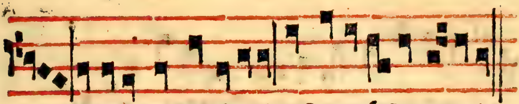
In aſcenſiõe dñi ad vẽ hym.

IEſu noſtra redẽpti o: amoꝛ ⁊ de ſideri

um: deus creatoꝛ omniũ3:homo i fi ne tẽpoꝝ.

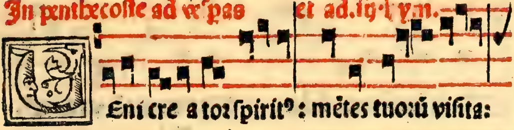
Ad tertiã hymnus.

NVnc ſãcte nob ſpi rit⁹: vnũ patri cũ fili-

o: dignare ꝓmpt⁹ ĩgeri: noſtro refuſus pectori.

In pentecoſte ad veſpas et ad.iij.l.hym.

Eni cre a tor ſpirit⁹: mẽtes tuorũ viſita:

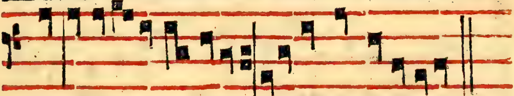

imple ſu perna gratia: que tu cre aſti pectora.

Ad cõpletoriũ hym.

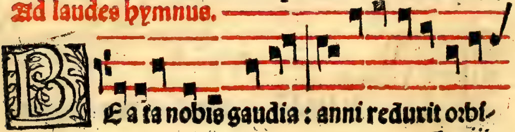

E lucis ãte terminũ re rũ creator poſci-

mus: vt ſoli ta clemẽtia ſis p̃ſul ad cuſtodiam.

Ad laudes hymnus.

E a ta nobis gaudia: anni reduxit orbi-

ta: cũ ſpiri tus pa raclit⁹ effulſit in diſcipulos.
ad ꝑmã hym.
Ad vj. hymn⁹.
Jam lucis orto ſidere.
Rector potẽs verax de⁹.
Ad .ix. hymn⁹. Rerum deus tenax vigor.
In feſto trinitatis hymn⁹
In maieſtatis ſolio: tres ſedẽt in tri
clinio: nã nõ eſt cõſo latio ꝑfe cta ſoli tario.
Ad lau. hym.
Eſti laudes hodierni ri tu ductas an-

nuo: cuiꝰ gaudio ſuperni celebrāt perpetuo:
regē trinū dū ter trini chori laudāt mutuo.
In feſto corporis chriſti ad veſperas hymnꝰ.
Pange ligua glorioſi corporis myſteri-
um: ſāguiniſqꝫ ꝑcio ſi: quē in mūdi ꝑci um:
fructꝰ ventris genero ſi rex effudit gētiuꝫ.
ad lau. hymnꝰ Hic eſt tonus ꝑprius ꝛ naturalis
Verbū ſupnū ꝓdiēs: nec patris linquēs

dexterã: ad opus ſuuȝ exiẽs: venit ad vite veſperã.
In ꝯuerſiõe ſci pauli hymnꝰ.
Doctoꝛ egregie/paule moꝛes inſtrue:
et mente polum nos trãſferre ſatage: do nec per-
fectum largiatur plenius: euacuato qđ ex
parte gerimus.
Sit trinitati ſempiterna gloꝛia: honoꝛ pote-

ſtas atq; iubi latio:in vni tate cui manet im-
pe rium: extūc z modo p eter na ſecula. A mē.
In cathedra ſci petri hymn9
Quodcūq; vinclis ſup terrā ſtrixerit:erit
in aſtris religatū fortiter:z qđ reſoluit in terris
arbitrio:erit ſolutum ſuper celi radiu3: in fine
mundi iudex erit ſe culi.

Gloria de o p immēſa ſecula: ſit tibi nate dec⁹
et imperium: honoꝛ poteſtas ſanctoqꝫ ſpiritu i:
ſit trinitati ſalus indi uidu a: per infinita ſecu
loꝛum ſe cula. A men.
In feſto ſancti antonij de de padua hym.
In gratu lemur hodi e: chriſto regi
iu cundi us: in cuius au la glo ri e: iam

iu bi lat an to ni us.
Ad horas di ei ton⁹.
Nūc ſancte nobis ſpiritus.
In feſto ſci ioannis baptiſte hymnus.
Ut queant laxis reſonare fibris: mira
geſtoꝛuꝫ famuli tuoꝛuꝫ: ſol ue polluti labi j
re a tum ſancte ioan nes.
Ad horas diei tonus
Nunc ſancte nobis ſpi ri tus ꝛc.

In ſeſto aploꝝ petri ꝛ pauli hy⁹

Sit trini tati ſempiterna gloꝛia: honoꝛ ꝛc.
Ad laudes hym.
Iam bo ne paſtoꝛ petre clemẽs accipe
vota ꝑcantum: et peccati vincula re ſolue: ti-
bi poteſtate tradita: q̃ cũctis celuꝫ verbo claudis
a peris. In hac nocte cantat̃ etiã pro ſancto paulo. Doctoꝛ e gregi e ꝛc.
Sit trini tati ꝛc. vt ſ. Nũc ſãcte nob̃ ſpi ritus.

De ſcā maria magdalena.

ſto iubente rupit mirabiliter: cuſtos ouilis z do
ctoꝛ eccleſi e : paſtoꝛqꝫ gregis ꝯſeruatoꝛ ouiuꝫ: ar
cēs lupoꝝ truculentā rabieꝫ. Gloꝛia de o.
In trāſ figura tiōe do mini hymnus.
Gaude mater pi e tatis : in valle gemen
tium: ꝑ ducatu dignita tis chꝛiſti regis ōni
um: quo dilecta ꝑdota ris in culmine mōtiuꝫ.

Ad v. hym.
Nouuꝫ ſidus exo ritur: chriſti pia clemē-
ti a: quo tenebroſa premitur inimici ſeui ti a.
Vel to- nus: Nouum ſidus exoritur chriſti pia ꝛc.
In ſancte clare vir- gis hym- nus.
Concinat plebs fideliuꝫ virginale pre-
coniuꝫ: matris chriſti veſtigiuꝫ: ꝛ nouitatis gau-
diuꝫ.
Per horas dici tonus Nūc ſācte no bis ſpiritus.
In feſtiuitatibꝰ vir- ginis ma- rie ad vē. hymnus.

Aue maris ſtel la: de i mater
al ma: atq; ſemꝑ virgo felix celi poꝛ ta.
Ad laudes hym.
O Glo ri o ſa do mina excelſa ſuper ſi-
dera: q te creauit ꝓuide: lactaſti ſacro v bere.
Ad ho ras dici tonus.
Nunc ſancte nobis ſpiritus.
In feſto ſtigmatum beati franciſci hymnus.
CRucis chriſti mons aluerne recēſet my

ſteri a: vbi ſalu tis e terne dãtur pri ui le-
gia dũ franciſc⁹ dat lu cerne crucis ſu a ſtudia.
Ad idẽ tonus. Crucis chꝛiſti mons aluerne.
In feſti uitatib⁹ ãgeloꝝ hymn⁹.
Tibi chꝛiſte ſplẽdoꝛ patris: vita virtus coꝛ
dium: in cõſpectu an ge loꝝ votis voce pſallim⁹:
alternãtes cõcrepãdo: melos da mus vocibus.

Ad lau des hy mnus
Chriſte ſanctorum decus angelorum.
Ad ho ras diei tonus.
Nunc ſancte nobis ſpi ri tus rc.
In p̄mis veſpis bi i
Franciſci hym.
Proles de ce lo prodi jt: no uis v tens
pro digi js: celum cecis a peru it: ſiccis ma-
re de ſligi js.
ad lan des hy mnus.
Plaude turba pau-
percula: patre ditata paupere: rc.

Ad horas diei. hym.
Nunc ſácte nob ſpirit⁹: vnũ patri cũ filio
dignare ꝓmptus ingeri: noſtro refuſus pectori.
Ad vſ hym.
Decus morum dux minorũ franciſcus
te nens brauium: in te vite datur vi te: chriſte
redemptor om nium. ¶ In feſto oĩuz ſanctoꝝ
hymnus
Chriſte redẽptor õnĩuz: ꝯſerua tuos fa-

muloꝝ:be ate ſemper virginis placatus ſanctis
precibus. hym. Ad lau. Ieſu ſalua tor ſeculi. ¶ De cõi
aploꝝ hymn⁹.
Exultet ce luꝫ laudib⁹: reſultet terra
gaudi js: apoſtoloꝝ gloriaꝫ ſac̃ canũt ſo lenni a.
Ad horas diei tonus.
Hymn⁹. Eterna chriſti munera: ⁊ martyrũ.
Nunc ſãcte nob̃ ſpi rit⁹: vnũ pr̃i cũ filio:

dignare pmptꝰ in ge ri nr̃o refuſus pe ctori.
In vniꝰ martyris hym
Deus tu orum militum: ſors et corona
pre mium: laudes canentes martyris: ab-
ſolue nexu cri minis.
Ad lau. hym.
Martyr dei qui vnicū: patris ſequēdo fi-
lium: victis triumphās hoſtibꝰ: victor fruens

celeſtib⁹. Tonus Nūc ſancte nobis ſpi ritus.
¶ In plˀimoꝝ martyꝝ
Sanctoꝛuʒ meritis inclyta gaudia pan/
gam⁹ ſoci j geſtaqꝫ foꝛti a: naʒ gliſcit animus pꝛo-
mere cantibus victoꝛū gen⁹ op timū.
Ad lau des hy mnus.
Rex glori oſe martyꝝ: coꝛona ꝯ fitētiuʒ:
qui reſpu entes terrena ꝑducis ad celeſti a.

In feſtis ↄfeſſoꝝ hym.

Iſte confeſſoꝛ domini ſacratus: feſta plebs cũ ſuis celebꝛat ꝑ oꝛbẽ: hodie le tus meruit ſecreta ſcan dere celi.

Ad lau. hym. ad lau.

ℭ Jeſu redẽptoꝛ omniũ. ℭ Jeſu co ꝛona celſioꝛ.

De ỽginibꝰ hym.

Jeſu co rona virginũ: quẽ mater illa cõ cepit: q̃ ſola ỽgo pepit: hec vota clemẽs accipe.

De virgīb⁹ z martyrib⁹

Gloria patri: genitequ proli: et tibi cõpar vtri-
uſq ſemper ſpiri tus alme: deus vnus omni tẽ-
pore ſecli. A men.
In dedicati one eccleſie ad veſpas hymnus.
Urbs beata hieruſalem: dicta pacis vi-
ſio: que cõſtru itur in ce lis viuis ex lapidi-
bus: & angelis coorna ta: vt ſponſata comite.

In pceſſiõe oliuaꝝ cãtãtur ꝟſus hic in miſſali ordinatum eſt. Verſus.
Ad laudes hymnus. Angularis fundamentuꝫ.
Gloꝛi a laus et honoꝛ tibi ſit: rex chri-
ſte redemptoꝛ. Cu i pu e ri le de cus pꝛompſit
o ſan na pi um. Chorus repetit verſum.
Iſrael es tu rex: dauidis ⁊ in clyta pꝛoles. Nomi
ne qui in dom ini rex be nedi cte venis.

Choꝛus
Gloꝛia laus. Cetus in excelſis te laudat ce litus
omnis. Et moꝛtalis homo cuncta cre ata ſimul.
Choꝛus
Gloꝛia laus. Plebs hebꝛea ti bi cū palmis ob
uiaꝫ venit. Cū p̄ce vo to hymnis aſſumꝰ ecce tibi.
Choꝛus
Gloꝛia laus. Hi tibi paſſu ro ſoluebāt numina
laudis. Nos tibi regnā ti pāgi mꝰ ec ce melos.

Chorus
Gloria laus. Hi placuere ti bi placeat deuo tio nra. Rex bone rex clemẽs: cu i bo na cũcta placẽt.
Chorus
Gloria laus ⁊ ho nor.
Cantatis verſiculis ꝓceſſio intrat ecleſiã cantãdo ℟. ſequẽs
Ingrediẽte do mino in ſanctã ci ui ta teꝫ: hebreo rũ pue ri re ſurrectioneꝫ vite pro nũci an tes.

Cum ramis palma rum: o ſanna cla-
ma bant in ex cel ſis.
℟. Cum ꝙ audiſſent: ꝗ ieſus veniret hieroſo-
ly mam: ex i e runt ob ui am
e i. Replicatio. Cum ramis palma
rum oſanna clama.
Et non dicitur
Gloria patri.

In cipit lamenta ti o hie re mi e pro phe-
te. Aleph.
Uo mo do ſe det ſo la ci ui tas ple-
na po pu lo: fa cta eſt qua ſi vi du a do mi-
na gen ti um: prin ceps pro uin ci a rum facta
eſt ſub tri bu to. Gimel.

Mi ſericordie domini quia non ſu mus con-
ſumpti: quia non defecerunt miſera ti o nes
e ius. Heth.
Bo num eſt preſtolari cum ſi lentio: ſalutare
do mi ni. Teth.
Bo nuz eſt viro cuz portauerit iugum ab adole

ſcētia ſu a. Joth. Hieruſalē hieruſa-
lez: ꝯuertere ad dn̄m deuz tu uz. Itez aliꝰ tonꝰ
Incipit lamētatio hieremie prophete. Aleph.
Quomodo ſedet ſola ciuitas plena popl'o
facta eſt q̄ſi vidua dn̄a gētiuz: p̄nceps puīciarū
facta eſt ſb tributo. Gimel. Cogitauit dn̄s diſſi-

pare muros fili e ſion:tetẽdit funiculũ ſuũ:ꝛ ñ a-
uertit manũ ſuã a ꝑditio ne. Heth. Bonũ eſt
ꝓſtolari cũ ſilẽtí o ſalutare do mini. Teth.
Bonũ eſt viro:cũ portauerit iugũ ab adoleſcẽtia
ſu a. Ioth. Ponet i puluere os ſuũ ſi forte ſit
ſpes. Lameth. Dabit ꝑcutiẽti ſe maxillã:ſaturabi

tur opprobriis. Hieruſalē hieruſalē: cōuertere ad
dn̄m deū tuū. Incipit o ratio jeremie
e pphe te. Recordare do mine qd accide
rit no bis: in tuere & rſpice opprobriū no
ſtrū. Hereditas noſtra vſa ē ad a li e nos:
do m⁹ nr̄e ad extra neos. pupilli fa cti

ſum⁹ abſ qȝ pa tre:matres nr̄e q̈ ſi vi-
due. Aq̈z no ſtrā pecuni a bi bim⁹:li gna nr̄a
ꝑci o cō pa ra uim⁹. Ceruicib⁹ mi na-
ba m̄:laſ ſis ñ dabať re ges. Egypto
dedimus man⁹ ⁊ aſ ſy ri js: vt ſatu
rare m̄ pa ne. Pr̄es no ſtri peccauerūt

et nõ ſt: et nos iniq̃tates e o rũ porta
uim⁹. Serui dñati ſũt no ſtri: nõ
fuit q redimeret d̃ manu e o rũ. In aĩab⁹
no ſtris afferebam⁹ pa nẽ no bis: a fa
cie gladij in deſer to. Pell' nr̃a q̃ſi cli
banus exu ſta ẽ a facie tẽpeſtatũ fa

mis. Mulieres in sion hũi li aue rũt: et
virgĩes i ciuita tẽ iu da. Hierusa lẽ: hie
ru sa lẽ: cõ uertere ad dñm de um tu
um. Passio dñi nr̃i iesu christi scd̃m mat
In illo tẽpore: Dixit iesus discipu theum.
lis su is. Scitis qa post biduũ pascha fi

et: et filius hominis tradetur vt crucifigatur. C
Veſpere autē facto: diſcumbebat cum duodeci di
ſcipulis ſu is: et edētib⁹ illis di xit. ✱ A/
men dico vobis: quia vnus veſtꝝ me tra-
ditu rus eſt. C Et contriſtati valde: cepe-
rūt ſinguli dicere. S Nunqd ego ſuz domine?

A At ipſe reſpõdẽs a it. C Qui intigit me
cũ manũ i paraſpide: h̄ me tra det. Fi
lius q̄dẽ hominis vadit ſic̄ ſcptũ ẽ de il lo.
Ve autẽ homi illi: p q̄ filiꝰ hom̄is tra de
tur. Bo nũ erat ei: ſi natꝰ nõ fuiſſꝫ homo il le. C
Ait illis pi la tus. S Quid ergo faciã d̄ ieſu q̄ di

Uel ſic
cit xp̄s? ℟ Dicūt ōnes. ℣ Crucifigatur. ℣ Cru
Uel ſic
cifigatur ℣ Aue rex iudeorū. ℣ Aue rex iude-
orū. ℟ Et circa horā nonā clamauit ieſus voce
mag̃ voi ces ✠ Hele ly he ly la
maza ba thani. ℟ Hoc eſt: ✠ De us meꝰ: deus
me us: vt qd dereli quiſti me? ℟ Ieſus autē

clamās voce magna: emiſit ſpi ritum.
Erāt autē ibi mari a magdalene et altera ma-
ri a ſedētes ↄtra ſe pulchꝛ. ſe pulchꝛ.
Vel ſic
In illo tēpoꝛe: Erat paſcha Scd̄m marcū.
ꝛ azima poſt biduū. Et interrogauit euꝫ pila tus
Tu es rex iudeoꝛū? At ille reſpōdēs ait il

li. Tu di cis. At illi clamauerũt
Vel sic
Crucifige eum. Crucifige eum. Exclamauit
ihs voce mag̃ di cẽs Heloy: he
loy lamazabathãi Qđ est iterꝑtatũ Deus
me⁹: de us me⁹: vt qđ dereli q ſti me? Jhs aũt
emiſſa voce expi rauit. Cuʒ eo

aſcēderāt hieroſo li mā. Secūdū lucā.
In illo tēpore. Ait autē dñs ſi moni.
Si mon: ecce ſathanas expetiuit vos: vt cribra
ret ſicut tri ticū. E go autē rogaui ꝑ te: vt
nō deficiat fides tu a. Et tu aliquādo ꝯuer
ſus ꝯfirma fra tres tu os. C Qui dixit e i. S

Dñe tecū paratꝰ ſuʒ ꝛ in carcerē ꝛ in mortē i re C
Et clamās ieſus voce magna:a it Pa-
ter in manꝰ tu as cōmēdo ſpi rī tū meuʒ .
Que ſecute erāt euʒ hec vi Finis. dē tes. Secūdū
In illo tēpore. Preceſſit ꝛ dicit ioanneʒ.
e is. Quē qritis? C Reſpōdeſt e i.

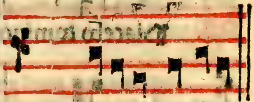

Vel ſic
Vel ſic
S Jeſũ naçarenuz. S Je ſũ naçarenuz S Jeſuz
naçare nuz. C Dicit eis ie ſus. E go
Vel ſic
ſum. S Aue rex iudeorũ. S Aue rex iudeo
rũ. C Dicit eis pilatus S Ecce homo. C Clama
Vel ſic
bãt dicẽtes. S Crucifige crucifige euz. S Crucifi
ge crucifige eũ. C Dic eis pilat⁹ S Accipite eũ vos

et crucifigite. ℟ Et dicit iudeis. S Ecce rex ve
Uel ſic
ſter S Ecce rex veſter. ℟ Illi aūt clamabāt S Tol
Uel ſic
le tolle crucifige eū. S Tolle tolle crucifige eū.
℟ Ut ↄſūmaret ſcriptura di cit ✠ Si
ti o. ℟ Cū ergo accepiſſet ieſus acetum : di
xit. ✠ Cō ſūmatū eſt.

Et inclinato capite emiſit ſpi ritū
Uidebūt in quē tranſfixe
Finis. rūt.
Uel ſic
trāſfixe
Finis. runt.
Ecce li gnū cru cis: in quo ſa
lus mundi pepen dit.
Chorus rñdet.
Ue ni te adoꝛe mus.

¶ Incipit officium in agenda moꝛtuorum. Ad veſperas abſolute incipitur antiphona.

An. Placebo domino.

E u o u a e. ps.

Dilexi qm̄ exaudiet dn̄s: vocē oꝛonis mee. Quia inclinauit aurē ſuam mihi: et in diebus meis inuocabo.

Circumdederūt me doloꝛes moꝛtis: et pericula inferni inuenerunt me.

Tribulationē ⁊ doloꝛē īueni: ⁊ nomē dn̄i īuocaui.

O domine libera animā meam miſericoꝛs dominus ⁊ iuſtus: et deus noſter miſeretur.

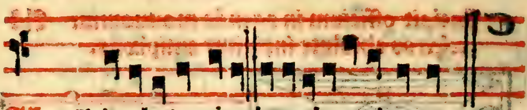
Cuſtodiēs paruulos dn̄s: hūiliat⁹ ſū ⁊ liberauit me.

Conuertere anima mea in requiem tuam: quia dominus bene fecit tibi.

Quia eripuit animā meam de moꝛte: oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapſu.

Placebo dn̄o: in regione viuoꝝ. Requiē eternā.

m

Añ. Placebo domino in regione viuoꝛum.

Añ. Heu mihi. E u o u a e. pſalm⁹

Ad dñs cũ tribularer clamaui:ꝛ exaudiuit me.
D ñe libã aĩaꝫ meã a labijs iniq̃s:ꝛ a lĩgua doloſa.
Q uid deſ tibi aut q̃d apponat tibi:ad lĩguã doloſã.
S agitte potẽtis acute:cuꝫ carbonib⁹ deſolatoꝛijs.
H eu mihi:q2 incolatus meus plongat⁹ eſt:habitaui cũ habitãtib⁹ cedar: multũ incola fuit aĩa mea.
C um his q oderũt pacẽ eram pacificus:cũ loquebar illis:impugnabant me gratis. R equiem eternã.

Añ. Heu mihi: qui a incolatus meus pꝛo lõga-

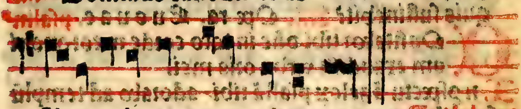
tus eſt. Añ. Dominus. E u o u a e. pſalm⁹

L Euaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi.

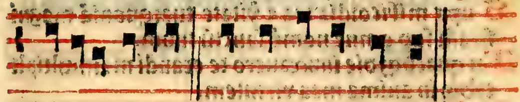
Auxiliū meū a dn̄o: qui fecit celum ⁊ terram.
Non det in cōmotionē pedum tuum: neqꝫ doꝛmitet qui cuſtodit te.
Ecce non doꝛmitabit neqꝫ doꝛmiet: q cuſtodit iſrl.
Dominus cuſtodit te. dominus pꝛotectio tua: ſuper manū dexteram tuam.
Per diē ſol non vret te: neqꝫ luna per noctem.
Dn̄s cuſtodit te ab oī malo: cuſtodiat aiaꝫ tuā dn̄s
Dominus cuſtodiat introitū tuuꝫ ⁊ exitū tuum: ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſeculum. Regeꝫ eternā

An. Dominus cuſtodit te ab omni malo: cuſto-

di at animam tuam dominus. Antiphona

Si in iquitates. E u o u a e. pſalmus.

De pꝛofundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.
Fiāt aures tue intēdētes: in vocē depꝛecatiōis mee.
Si iniqtates obſeruaueris dn̄e: dn̄e qs ſuſtinebit.
Quia apud te pꝛopitiatio eſt: et pꝛopter legem

tuam ſuſtinui te domine.
Suſtinuit anima mea in verbo eius: ſperauit anima mea in domino.
A cuſtodia matutina vſq; ad noctē ſperet iſrl'ī dño.
Quia apud dñz mia: ⁊ copioſa apud eū redēptio.
Et ipſe redimet iſrl': ex oib⁹ iniqtatib⁹ ei⁹. R equez.

Añ. Si iniquitates obſeruaueris domine: domine

quis ſuſtinebit? Añ. Ope ra. E u o u a e. pſalm⁹

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: quoniam exaudiſti verba oris mei.
In ɔſpectu āgeloꝝ pſallā tibi: adorabo ad templū ſanctū tuum: ⁊ confitebor nomini tuo.
Super miſicordia tua ⁊ vitate tua: quoniā magnificaſti ſup omne nomē ſanctū tuum.
In quacūq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
Confiteantur tibi domine omnes reges terre: qa audierunt omnia verba oris tui.
Et cantent in vijs domini: qm̄ magna ē glia dñi.
Quoniā excelſus dominus ⁊ humilia reſpicit: ⁊ alta a longe cognoſcit.
Si ambulauero in medio tribulatiōis viuificabis

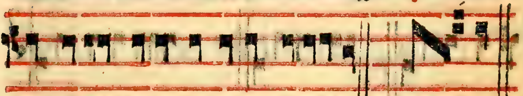
me:ꝛ ſuper iram inimicoꝝ meoꝛum extendiſti ma-
num tuam:ꝛ ſaluũ me fecit dextera tua.
Dñs retribuet pꝛo me/dñe miſericoꝛdia tua in ſe-
culum:opera manuũ tuaꝝ ne deſpicias.
Requiem eternã dona eis domine:ꝛ lux ꝑpetua.

Añ. Opera manuũ tuarũ domine ne de ſpicias. ps.

Audiui vocem de celo dicentem mihi. ps. Bea-

ti moꝛtui qui in domino moꝛiũtur. Añ. Om ne

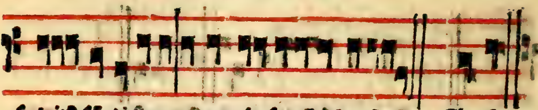
ps. Magnificat ꝛc. Añ. Om ne qđ

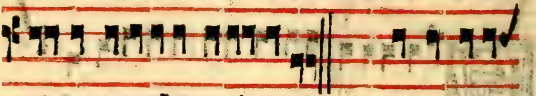
dat mihi pa ter ad me ve ni et:et eum qui venit

ad me: nõ eijciam foras. Pater noſter,
poſtea tonalite ſed dicitur ſecreto ℟.
Et ne nos īducas in tentationē. ℟. Sz libera nos
a malo. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine ani-
mas eorū. vel animā eius. ℣. Requieſcat in pace.
℟. Amen. ℣. Domine exaudi orationē meam. ℟.
Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vo-

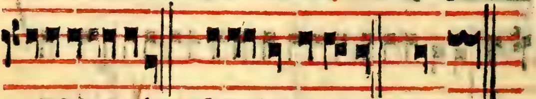

biſcuȝ. ℟. Et cum ſpiritū tuo. Oremꝰ. Oro.
Fidelium deus omniuȝ cōditor et redem
ptor: animabꝰ famulorum famularūq; tuarū remiſ-
ſionē cunctorum tribue peccatorū: vt indulgētiam
quā ſemper optauerūt: pijs ſupplicationibus cō-
ſeqūtur. Qui viuis ꝛ regnas cū deo pře i vnitate

ſpirit⁹ ſãcti deus p̃ omnia ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amē.

℣. Regez eternã dona eis domine. ℟. Et lux perpe

tua luceat eis. ℣. Requieſcat in pace. ℟. Amen.

Ad matutinũ abſolute in incipitur inuitatoriũ

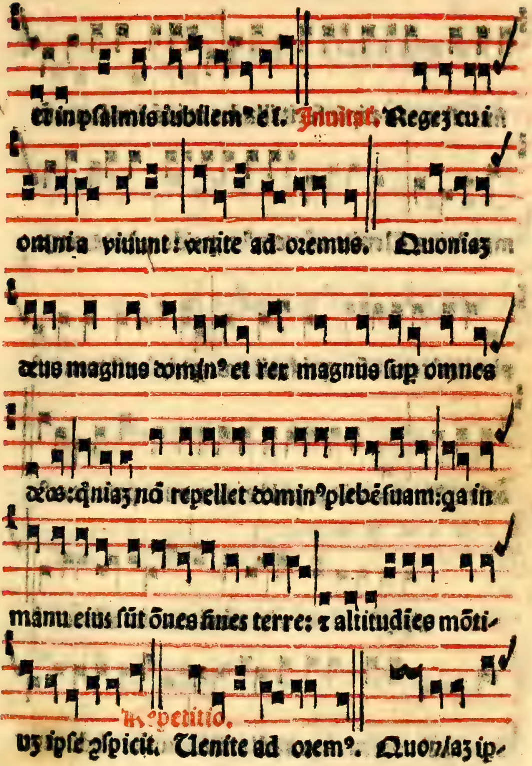
Regem cui omnia viuũt: Venite adoremus.

VEnite exultem⁹ domino: iubilem⁹ deo ſa-

lutari nr̃o: preoccupem⁹ faciez eius i cõfeſſione:

et in pſalmis iubilemꝰ ei. Inuitat. Regez cui
omnia viuunt: venite ad oremus. Quoniaz
deus magnus dominꝰ et rex magnus ſup omnes
deos: q̄niaz nō repellet dominꝰ plebē ſuam: q̄a in
manu eius ſūt ōnes fines terre: ⁊ altitudīes mōti-
Repetitio.
uꝫ ipſe ꝯſpicit. Venite ad oremꝰ. Quoniaz ip-

ſius eſt mare ⁊ ipſe fecit illud: ⁊ aridã fundauerũt
man⁹ eius. Uenite adoꝛem⁹ ⁊ ꝓcidam⁹ ãte deũ: ⁊
ploꝛem⁹ coꝛã dño qui fecit nos: q̃a ipſe eſt domin⁹
de⁹ noſter: nos aũt popul⁹ eius ⁊ oues paſcue ei⁹.
Inuit. Regẽ cui omnia viuũt: venite adoꝛem⁹.
Hodie ſi vocem eius audieritis. nolite obdurare

corda veſtra: ſicut in exacerbatione ſcd̃m diez tē-
tationis in deſerto vbi tētauerūt me patres veſtri :
ꝓbauerūt ꝛ viderūt opera mea. Venite adorem⁹.
Rept.
Quadraginta ānis prim⁹ fui generatiōi huic ꝛ di-
xi ſēp hi errant corde: ipſi vō nō cognouerūt vias
meas gb⁹ iuraui i ira mea: ſi itroibūt i reqē meā

Inuitat. Regē cui omnia viuūt: venite adoremꝰ.
Regem eternā dona eis domine: ⁊ lux ppetua lu-
ceat eis. Repe. Venite adoremꝰ. Inuit. Regē
cui omnia viuūt. Repe. Venite adoremꝰ
In .j. nocturn.
Añ.
Di rige. Ps. Verba mea. Añ. Di rige do-
mi ne deus me us in cōſpectu tuo vi az meā. Añ.

Côuer- tere domi ne. Ps. Dñe ne i furore tuo. Añ.
Côuer- tere domine et eripe animã meam: quo-
niam non eſt in morte qui memor ſit tui. Añ.
Ne quando. Ps. Dñe deus meꝰ. Añ. Ne quã-
do rapiat vt leo animã meam: dũ nõ eſt qui re-
dimat neq; qui ſaluũ faciat. R. A porta inferi.

℣. Erue dñe animas eorũ. Pater noſter. ſecreto.
℣. Et ne nos inducas i tẽtatiõez ℟. Sz libã n.a ma.
Cantus clericoꝝ ſecularium. Lectio .j.
P Arce mihi domine: nihil enim ſunt di-
es mei. Quid eſt homo qui a magnificas eũ:
aut quid apponis erga eum cor tuum? Viſitas
eum diluculo: ꝛ ſubito probas illum. Uſqueque

non parcis mihi, nec dimittis me: vt glutiam ſa
liuam meam? Peccaui. Quid faciam tibi o cu
ſtos hominum? Quare poſuiſti me contrarium
tibi: ⁊ factus ſum mihimetipſi grauis? Cur non
tollis peccatum meam: ⁊ quare non auferſ in
iqui ta tem me am? Ec ce nunc in pul ue r

doꝛmiam: et ſi mane me queſieris non ſubſiſtam ℟.
Credo q̃ redẽptoꝛ meus vi
uit: et in nouiſ ſimo di e de terra
ſurre ctu rus ſum. Et in car ne
me a vi de bo de um
ſaluato rem me um. ℟.

Quez viſurus ſum egoipſe et non
a li us: et oculi mei con ſpe ctu ri
octauus tonus.
ſunt. Et in carne. ℟. Reg ez. in.iij.
Qui lazarum re ſuſcita ſti a mo
numen to fe ti duz. Tu e is domine
dona requi em ꝛ locum indul gẽti e.

℟. Qui ventur⁹es iudicare vi uos ꝛ
mortu os: et secu lũ per i gnẽ. Tu
e i do. ℣. Regem eternã dona e is
quartus tonus
domi ne: ꝛ lux ppetu a lu ceat e is. Tu.
Riú iij.
Domi ne quãdo vene ris
iudi ca re ter rã: v bi me abscon

dam a vul tu ire tu
e. Quia pec cavi ni mis in vi
ta me a. ℟. Cõmiſſa me a
pa ueſco ꝛ ante te erube ſco: dũ ve-
neris iudicare: noli me condemna-
octauus tonus.
re. Repet. Quia pec. ℟. Requi.

O ꝗ

em e ternã dona e i domi ne:
ꝛ lux perpetu a lu ce at e i.
in ſcdo
Quia pec. noc. añ. In loco paſcue. E u o u a e.
pſalm⁹
Dñs rĝit me. añ. In loco paſcue ibi me collocauit.
pſalm⁹
ad te do mine le uaui aĩ
Añ Delicta. E u o u a e. Añ. Delicta iuuen
tutis me e et ignorãtias meas ne memineris do

pſalm⁹
Dñs il
lumina
tō mea.
mine. Añ. Credo videre. E u o u a e. Añ.
Credo vide re bona domini in terra viuentium.
℣. Collocet eos dominus cuʒ principibus. ℟. Cum
principibus populi ſui. Reſponſoriū quartū.
M Emēto me i de us: q̃ ventꝰ eſt
vita me a. Nec aſpi ciat me vi-

ſuo domi nis. ℟. De ꝓfundis clamaui
ad te domi ne: domine exaudi vocem
me am. Nec aſpi ciat. 2ꝰ tonꝰ ℟. Re quiem
eternã dona e is domi ne: et lux perpetua
lu ce at e is. Nec a ſpi Reiũ v.
Heu mihi domine: quia pecca ui

nimis in vi ta me a: quid faciā mi ſer
v bi fu gi am: niſi ad te deus
me us. Miſe re re me i: dū
vene ris in noviſſimo di e.
℟. A nima me a turba ta eſt val de: ſed tu do
mine ſuc curre e i. Repet.

ſecūd⁹ tonus.
Miſe re re. ℣. Re qui em eternam dona e-
is domi ne: et lux perpetu a lu ceat
e is. Miſe re re me i. ℟. vj.
NE recoꝛ de ris pec ca ta me a
do mine Dum veneris iudi ca re
ſe culum per i gnem.

℟. Diri ge do mine de us me
us in cõſpectu tu o vi am me am. Dũ
vene ℟. Requiem e ter nã do na e is
Sextus tonus.
domi ne: et lux perpetu a lu ce at e
is. Dũz veneris. Añ. Cõplaceat tibi
In.iij. noctur.
pſalm⁹ expectãs expectaui dñz.
E u o u a e. Añ. Cõpla ceat tibi domine vt

e ripias me: ad adiuuanduʒ me ſe ſtina. Añ. Sa-
pſalm⁹ Beat⁹ qui itel ligit ⁊c̃
na dñe. Euouae. Añ. Sana dñe animā meā
pſalm⁹ Quem admodū deſiderat
ga peccaui tibi Añ. Sitiuit. E u o u a e. Añ.
Sitiuit anima mea ad deuʒ viuū q̃ndo veniā ⁊ ap
pare bo āte fa cieʒ dñi. ℟ Me tradas beſtijs
℟.
aīas ↄfitētes tibi. Et aīas paupū ne obliuiſcar| i fineʒ.

Feria .vij.
Peccãtẽ me qti die ꝛ nõ me penitē
teȝ: timor mortis cõtur bat me. Quia in in
ſer no nulla ẽ redẽpti o: miſerere me
primus tonus.
i de⁹: ꝛ ſal ua me. ℣. Deus in nomine
tu o ſal uũȝ me fac: et in virtute tu a
Repet.
li be ra me. Qui a in infer no

primus tonus.
℟. Requiem eternā dona eis domi ne. vt s.
℟. viij.
Domine ſecūdū actum me um no
li me iudi ca re: nihil dignum
in cōſpectu tu o e gi: i deo de
pꝛe coꝛ ma ie ſta tem tu am.
Ut tu deus de le as inig

vt ſ. in iij. ℟io.

Sequens reſponſorium cantatur pro nono reſponſorio: quando officium cantatur: et quando funus eſt preſens, ſicut notatum eſt: cum ſuis verſiculis. Et eſt cantus cõmunis.

℟ium ix.

ter na in di e illa tre menda. Quādo ce-
li mo uēdi ſūt et ter ra. Dū ve-
ne ris iudi ca re ſe cu͂lum
per i gnē. ℟. Tremēs factus ſuꝫ ego et ti-
me o: dū diſcuſſi o ve nerit atqꝫ ven tu ra i ra.
Quādo ce li ℣. Dies illa dies i re: calami-

tatis z miſeri e: dies mag̃ et a mara valde. Dũ
℟. Requiez eternã dona e is do mine: z lux per-
petu a lu ceat e is. Et repe titur ℟ Libe ra me do-
Et cantaẽ totũ vſqz ad ſeculuz per ignẽ. inclu ſiue Ad lau.
mine de abſolute icipiẽ añ Exultabũt domino.
pſalm⁹ Miſeref mei de⁹
Euouae. Añ. Exultabũt domino oſſa hu
mili ata. Añ Exaudi domine. ps. Te decet.

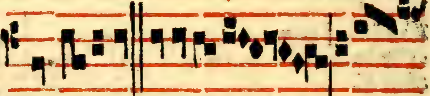

Añ. Exaudi domine ora ti oneꝫ meam: ad te
omnis ca ro ve ni et. Añ Me ſuſce-
pſalm⁹ Deus de⁹ me us ad.
pit. E u o u a e. Añ Me ſuſce pit dexte-
ra tu a do mi ne. Añ A porta inferi. Euouae.
pſalm⁹ Ego dixi in dimidio
Añ. A porta inferi erue domine animā me-
pſalm⁹ Laudate dominuꝫ de celis.
am. Añ. Omnis ſpiritus. Euouae. Añā.

Omnis ſpiritus laudet dominū. ℟. Audiui vocez
de celo dicētē mihi. Añ. Ego ſuz. E u o u a e.
ꝗc̄. vis i veſpis
pſalm⁹ Bñdict⁹ dñs deus iſrael. Añ. Ego ſum reſurrectio et vita: qui credit
in me etiaz ſi mortuus fu erit viuet: et omnis qui
credit in me non morietur in e ternum.
primus tonus.
Verſus Regem eternaz dona e is domi
D

ne: et lux ꝑpetua lu ce at e is.

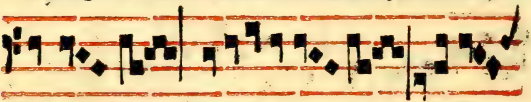
¶ Sequens Reſponſorium cantatur: quando proceſſionaliter portatur corpus defuncti ad eccleſiam: et quando fit officium in eccleſia: vel ſicut mos eſt patrie.

Subue nite ſãcti dei occur

rite ãge li domi ni. Suſcipi ẽtes ani

mã e ius. Offerẽtes e am in ꝯſpe

ctu al tiſſi mi. ℟. Suſcipiat te

chriſtꝰ q̄ vocauit te: et in ſinu abra-
he angeli de du cant te. Suſcipientes
animam. quartus tonus ℣. Requiem eternã
dona e i domi ne: et lux perpetua lu ce-
at e i. Repe. Offerentes e am
in cō. Añ. In paradiſum deducant te angeli:

in tuo aduĕtu ſuſcipiant te martyres et perdu-
cant te in ciuitatem ſanctam hie ruſalem. Añ.
Chorus angelorum te ſu ſcipiat: et cum la za-
ro quõdam paupere eternã habeas requiem.
Et repetit añ ſi ne če fu erit ao- nec per- ſs
uenſant ad tu- mulum.
Cõfitemini dño qm̃ bonus qm̃ i ſclm mia ei⁹. vſq; i finem. quo finito: repe tat añ.
Añ. Aperi te mihi. E u o u a e.
Aperi te mihi portas iuſtici e: ꝛ ingreſſus

in eas cõfitebor dño. añ. Ingrediar. E u o u a e.
pſalmº Quem admoð deſiðrat
Aña. Ingrediar in locũ tabernaculi admirabi lis
vſq ad domũ de i. añ. Hec reges mea. E u o u a e.
pſalmº Memẽto dñe dauid.
Añ. Hec re ges mea in ſeculũ ſeculi: hic habita
bo quoniã e legi eã. Añ. De terra formaſti me.
pſalmº Dñe pbaſti m̃ et cog.
E u o u a e. Aña. De terra formaſti me: carne

induiſti me redēptor meus domine: reſuſcita me
in nouiſſimo di e. Añ. Nō intres. E u o u a e.
pſalm⁹
Dñe ex
au. orõ
nẽ meã
auri. p. Añ. Nō intres in iudici uz cũ ſeruo tuo do
mine: q̄a nō iuſtificabi tur in cõſpectu tu o om
nis viuens. Añ. Omnis ſpiritus. E u o u a e.
pſalm⁹
Lauda
te dñm
de celis
Añ. Omnis ſpiritus laudet dominuz. Añ. Ego

pſalm⁹
Bñdi- ct⁹ dñs de⁹ iſrl.
ſum. E u o u a e. Aña. Ego ſuz reſurrecti o
et vita: qui credit in me etiaʒ ⁊c. vt ſ. folio 113.
Tonus p diebus feſtiuis ſimplicibus
E deum laudamus: te dominū cōfi-
temur. Te eternuʒ patrē omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli: tibi celi ⁊ vniuerſe poteſtates
Tibi cherubin et ſeraphin inceſſabili voce pcla-

mãt:Sanctus: Sanctus: Sanctus dominꝰ deus
ſabbaoth. Pleni ſũt celi ⁊ terra maieſtatis glorie
tu e. Te glori o ſus apoſtoloꝝ chorꝰ. Te ꝓpheta-
rũ laudabilis numerꝰ. Te martyꝝ cãdidatus lau-
dat exercitꝰ. Te ꝑ orbẽ terrarũ ſancta ꝯfitetur ec-
cle ſi a: Patrẽ immẽſe maieſtatis. Venerãdũ tu-

um veruz z vnicū fi liuz. Sāctū qꝫ paraclitū ſpi-
ritū. Tu rex glori e chriſte. Tu patris ſempitern⁹
es fi lius. Tu ad liberandū ſuſceptur⁹ hominez
nō horruiſti virginis vteruz. Tu deuicto mortis
aculeo: aperu iſti credētibus regna celoruz. Tu
ad dexteram dei ſedes in glori a pa tris. Iu dex

crederis eſſe venturus. Te ergo queſum⁹ tuis fa-
mulꝭ ſbueni: quos p̄ci oſo ſãguine redemiſti. Eter-
na fac cuꝫ ſãctis tuis gloria munerari. Saluuꝫ fac
populū tuuꝫ domine: ꝛ benedic hereditati tue. Et
rege eos et extolle illos vſqꝫ in eternum. Per
ſingulos dies benedicimus te. Et laudamus no

men tuum in ſeculū: et in ſeculuꝫ ſeculi. Digna-
re domine die iſto ſine peccato nos cuſtodire. Mi
ſerere noſtri domine: miſerere noſtri. Fiat miſe
ricordi a tua domine ſuper nos: quemadmo-
dum ſperauimus in te. In te domine ſperaui:
Totus chorus cantet
nō cōfundar in eter nuꝫ.
In nō nullis ec clīys cātat poſt prandiū vna de antiphonis ſequentibus.

Sancta ma ri a ſuccur re mi-
ſe ris: iu ua puſillani mes: refo ue de-
bi les: ora pro popu lo: interue ni p cle-
ro: interce de pro deuo to femine o
ſexu: ſentiant omnes tu um leua me quicū
q̃ cele brāt tuā cōmemora ti o nē.

Aſſiſte para ta votis poſcenti uz:et repende ōnibꝰ
optatuz eſ fe ctū:ſit tibi ſtudiuz aſſidue exora
re ꝓ populo dei:que meruiſti benedi cta
tēpore paſchali
ꝓciuz ferre mundi. allelu ia.
Itez a lia añā.
Sub tuuz preſi di um ꝯfugi mus
ſancta de i genitrix: noſtras depreca ti o nes ne

℣. Oꝛa pro nobis ſancta dei genitrix. Oꝛo poſt añaꝫ.

COncede nos famulos tuos q̃ſum⁹ domine deus perpetua mētis ꝛ coꝛpoꝛis ſanitate gaudere: et glorioſa btē marie ſemp̄ virgis interceſſione: a preſenti liberari triſticia: et eterna perfrui letitia: Per dominū noſtrū ieſum chꝛiſtū. Itē alia oꝛo.

DEfende queſum⁹ domine beata maria ſemp̄ virgine intercedēte: iſtam ab omni aduerſitate familiam: ꝛ toto coꝛde pſtratā: ab hoſtiuꝫ ꝓpiti⁹ tuere clemēter inſidijs. Per Alia oꝛo p̄ peſte boiuꝫ.

EXaudi nos de⁹ ſalutaris nr̄: ꝛ intcedēte beata maria ſp̄ ꝟgīe pplm tuū ab iracūdie tue terroribus libera: ꝛ mie tue fac largitate ſecurꝫ. Per dominuꝫ noſtrū ieſum chꝛiſtum.

Finis Cantorini Romani: impreſſi Venetijs p dñm Lucantoniũ de Giunta Florentinuz: Anno dñi millesimo qngente ſimo tertiodecimo die vo tertia decẽbris.

Regiſtrum.

A B C D E F G H I K L M N O P.

Omnia ſunt quaterna.

Pater noster

Et ne nos inducas in tentationem

A porta inferi

120 fr.

Première édition
Brunet II, 199
Lanson 1602